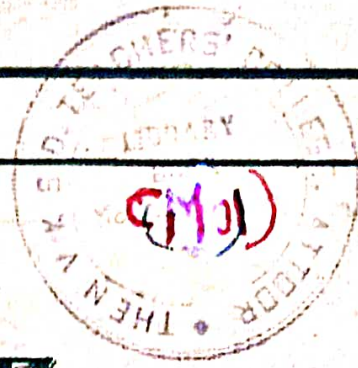
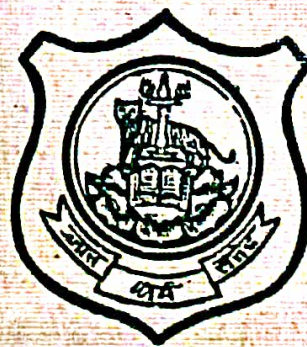

96/3

CMOJ

**THE
N. V. K. S. D.
TEACHERS' COLLEGE
MAGAZINE**

ATTOOR, (MARTANDAM)

1963-1964

Acc^{no}EM01

M. BHAKTAVATSALAM
CHIEF MINISTER

FORT ST. GEORGE
MADRAS

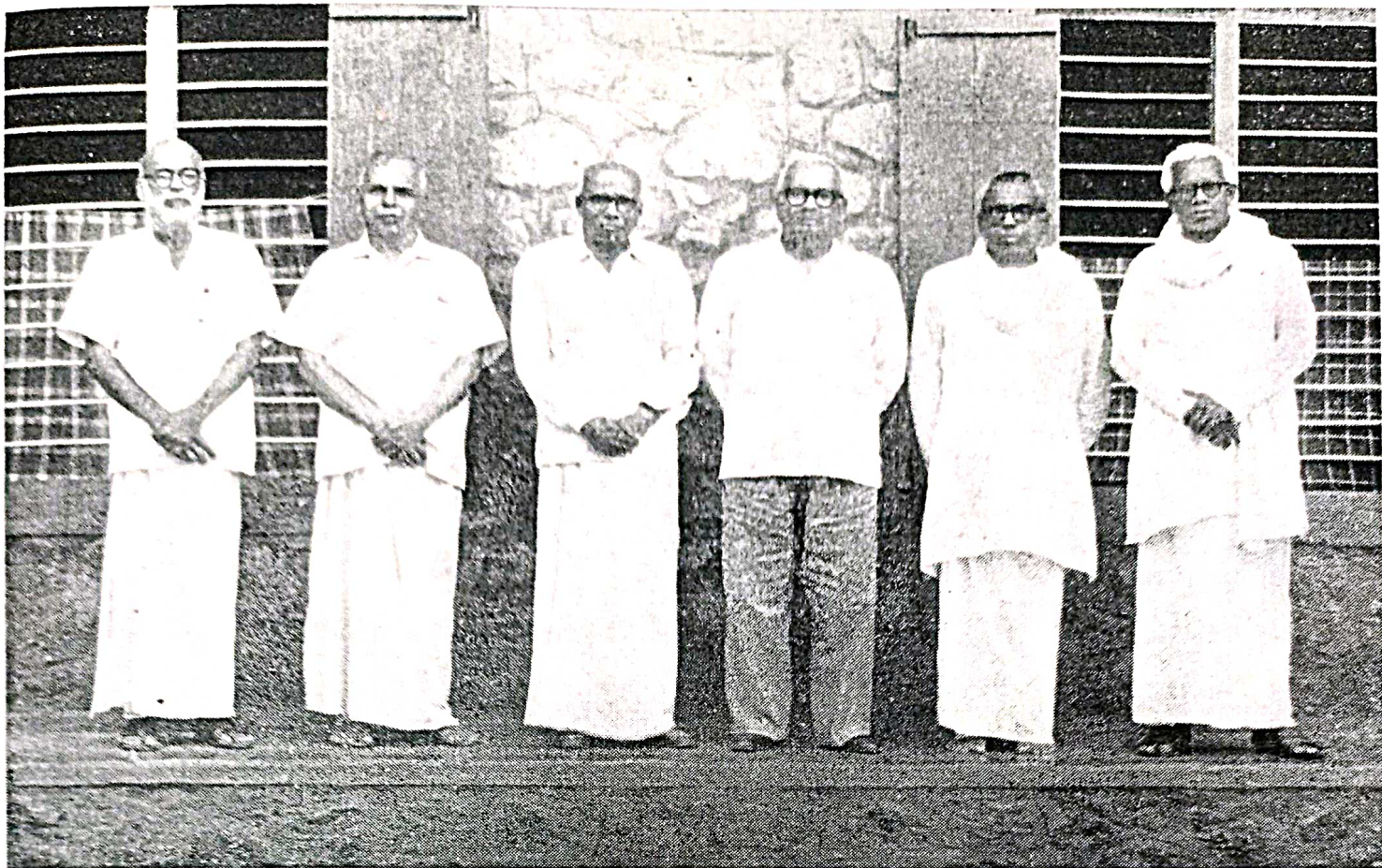
February 12, 1964.

MESSAGE

I welcome the move of the N.V.K.S.D. Teachers' College to start a magazine to serve as a forum for their thoughts on subjects of contemporary interest. I send my best wishes for the success of this venture.

M. Manubala

College Managing Committee

From the left :

1. Sri K. P. Ramakrishna Pillai B. A. (*Secretary*)
2. Sri T. Nataraja Pillai B. E.
3. Sri P. Doraikannu Mudaliar M. A., M. A., L. T.
Dip Econ ... (*University Representative*)
4. Sri A. N. Thampi B. A. (Oxon) Bar-at-law.
(*President*)
5. Sri T. Gopala Pillai M. A., L. T. (*Principal*)
6. Sri A. Sreedharan Nair B. A.

Sri K. Sattanatha Karayalar B. A.
(*Vice-President & Correspondent*)

EDITORIAL.

It is with great pleasure that we present the first issue of our College Magazine. In all humility we state that no pains have been spared to make this issue as attractive and informative as possible. It is our fervent hope that our efforts in this regard will receive due appreciation which will be the measure of our success.

We are extremely grateful to Sri M. Bhaktavalsalam, the Chief Minister of our State for blessing our venture with a message of good will and encouragement. Our thanks are due to all those who ungrudgingly co-operated with us in the preparation and publication of the Magazine. We have great pleasure in expressing our sincere thanks to our venerable and beloved Principal for his efficient stewardship, vigilant guidance and inspiring leadership.

R. B. JAYAMATHI,
Chief Editor.

REPORT PRESENTED BY THE PRINCIPAL
AT THE COLLEGE DAY FUNCTION.

The Committee of the Sastha Temple at Martandom presided over by Sri K. P. Ramakrishna Pillai, the present Secretary of the College Managing Committee made a most wise decision - that of utilising its funds for the conduct of educational institutions. The graduates of Kanyakumari district were greatly handicapped as regards facilities for Teacher-Training for two reasons--the lack of a College in this district for training them and the difficulty in getting admission in Colleges outside the district as a very large number of them had Malayalam either as mother tongue or as a second language in all stages of their education. So it was indeed fortunate that the Managing Committee nominated by the Devaswom succeeded in establishing this College. The wise and expert guidance given by Sri A. N. Tampi, the President of the Managing Committee, the untiring efforts of the correspondent Sri K. S. Karayalar and other members of the Committee and the generous help rendered by the Temple Committee, especially its President Sri K. P. Ramakrishna Pillai, require special mention. The Syndicate of the University of Madras granted provisional affiliation to the College and the College started functioning on 8th July 1963 in this building which was built and equipped in a record time of 3 months. 60 students, 40 men and 20 women, were admitted and provision was made for the teaching of English, Mathematics, Natural Science and History. I must say that we have been fortunate enough to get a team of well qualified, efficient and experienced teachers as members of the staff. In spite of the usual early difficulties, the work we have been able to turn out has been appreciated and commended by the members of the Commissions and Boards which visited our College recently.

We had our citizenship training Camp at White's House, Muttom. The students and the members of the staff spared no pains in successfully carrying out their duties in the Camp. The experience gained by our students would certainly stand them in good stead in guiding the children to acquire the essential qualities of a good Citizen. Teaching Practice was conducted in six High Schools and one Upper Primary School. The unstinted co-operation extended to us by the Headmasters and staff of the practising schools require special mention. It is our

hope that such co-operation would, in the coming years, be available in a greater measure, helping the trainees as well as the supervising teachers in adopting better and effective methods of teaching. This year we conducted an Inter-Practising school Elocution competition in Tamil and Malayalam in which 10 students from our practising schools took part. Next year we mean to extend the usefulness and scope of such inter-school competitions. We are taking steps to get the necessary sanction to open an Extension Service Centre and a Central Science Club in this College to cater to the needs of the teachers and pupils of the schools in the Kanyakumari District.

The foundation stone of the College Building was laid by His Excellency the Governor of Madras on 8th October 1963. He was gracious enough to donate Rs 500 towards the Building Fund. The Management proposes to construct the ground floor of the main building and make it available for conducting classes by Sept. 1964. The Inspection Commission of the University visited the College on 2nd March 1964. We believe that we have been able to make a good impression about the work of the College. The perfect discipline maintained by the present batch of students and the earnestness with which they followed the lead given by their teachers have created a tradition which would serve the future trainees as a beacon light, illumining their path and guiding them to reach the goal set for them. The B. T. Degree examination, for which this College is a centre, was over by the 9th April and we do hope that our students have fared well and that all of them would come out successful.

The students and staff of this College will always remember with gratitude the expert guidance given to them by Sri A.N. Tampi, the distinguished President of the College Managing Committee. We are exceptionally fortunate that in spite of his multifarious duties he accepted the Presidentship of the Managing Committee of this College. We have been greatly profited by his rich and varied experience in the educational field extending to about half a century. We are really proud that our President, Sri A. N. Tampi, is at present the Chairman of the Secondary Education Advisory Board of Kerala and the Chairman of the Inspection Commission for Training Colleges of the Madras University—two posts of very great importance—the former entrusted with the task of re-organising all phases in the Educational set-up in Kerala and the latter to go into the question of the future of the Graduate Teacher

4

Training in the Madras State. There is no doubt that his report on the working of the Training Colleges and his recommendations thereon would revolutionise the system of teacher-training not only in the Madras State but in the other States of India as Well We are striving our utmost to reach the goal placed before us by our revered Guru, who had been good enough to visit the College as frequently as possible to advise and guide us in the noble task we are engaged in We take this opportunity to express our gratitude to Sri P. Doraikannoo Mudaliar, Principal, Dr. Alagappa Chettiar Training College, Karaikudi (University Representative on the Managing Committee of the College) for the very valuable advice and guidance given to us when he visited the College.

His Excellency the Governor of Madras
Pressing the switch to lay the foundation stone of
N. V. K. S. D. Teachers' College Building
on 8th October 1963.

With him is seen Sri A. N. Tampi
the President of the College Managing Committee.

Welcome address by Sri A. N. Tampi, B. A. (Oxon), Barister-at-law, chairman of the College Managing committee. on the occasion of laying the foundation Stone of the College Building by his excellency the Governor of Madras on 8-10-1963.

ur Excellency, Ladies and Gentlemen,

We are deeply grateful to your Excellency for your kind visit to this institution. We greet you not only as the Head of the State but also as the Chancellor of the University of Madras, one of the oldest Universities in India. May I, on behalf of the Managing Committee, the staff and students of the College and on my own, extend to Your Excellency a most cordial and respectful welcome. To you, ladies and gentlemen, who have kindly responded to our invitation let me extend to you a very warm welcome.

Kanyakumari District is unique in many respects. History and Geography, have, if I may say so, conspired to make this district the paradise of the discerning tourist and the devout pilgrim. We are today proud of being citizens of a free democratic republic and may I say that democracy without literacy has no root and literacy without democracy has no fruit. Kanyakumari District takes the first rank in literacy in the Madras State. Even the city of Madras is only second to Kanyakumari. Cent per cent of the boys and girls between the ages of 6 and 12 are in the 400 and odd Primary Schools in the District. thanks to the introduction of Compulsory Primary Education in the District eighteen years ago. Even in the matter of Secondary Education more than 80,000 children are distributed in the 100 and odd Secondary Schools in the District which represents nearly 6.5% of the population of the District. Here also, the city of Madras comes second in rank. We have to pause and consider whether such phenomenal increase in numbers is an index of the real progress of education in a state, which by and large, should develop in the youth of the country a sense of responsibility and a spirit of sacrifice making him or her a worthy citizen of this great republic. The shaping of the personality of the youth, to a large extent, rests on the instructional staff in schools or colleges. I may be permitted to state in this connection, that a person who is not up-to-date is a nuisance in any Department but in the department of Education he is a positive danger.

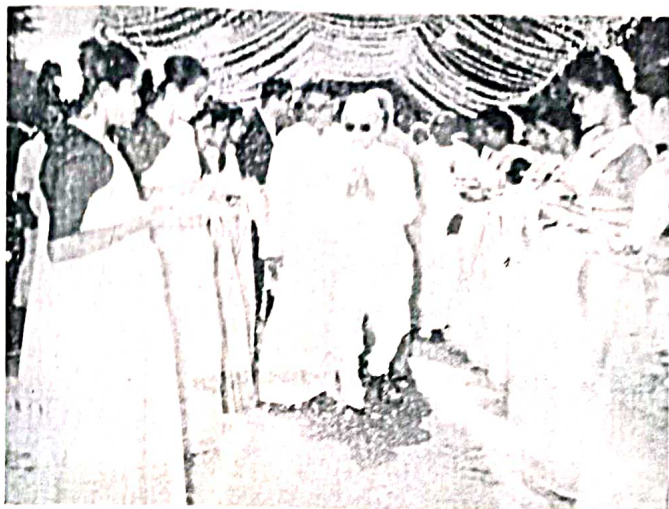
This Training College, which your Excellency has honoured by your visit, could develop as a centre where the teachers of Secondary Schools will be able to secure up-to-date information with regard to education. Even for the most enterprising teacher, it is not always possible to keep himself up-to-date with regard to the progress in the field of education mainly due to the lack of facilities available in the Secondary Schools. With my long and varied experience of Training Colleges affiliated to the Universities of Madras, Annamalai, Andhra and Kerala, I feel that a Training College could to a large extent supply the teacher with the necessary materials, equipment and advice for this purpose.

I am sincerely grateful to the authorities of the Madras University for the sanction accorded for the starting of the Training College in this area, which, all will agree, has become an absolute necessity.

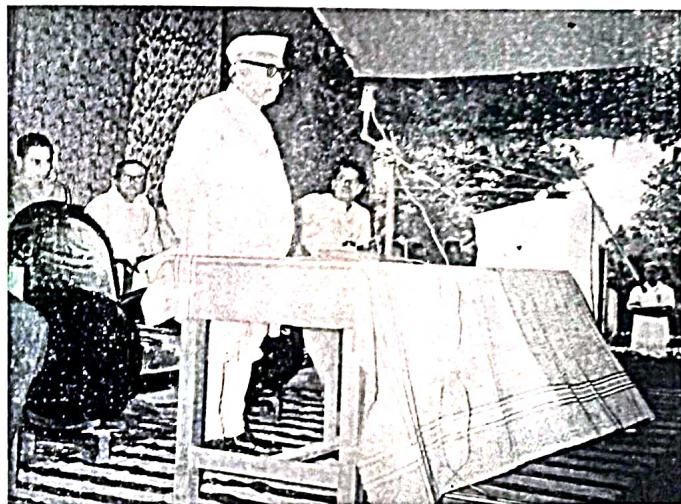
My grateful thanks are due to Dr. A. L. Mudaliar, the Doyen among the Vice-Chancellors, my former Chief and to Dr. P. V. Cherian, a classmate and an old friend of mine whose help and advice have stood us in good stead in the starting of this institution this year. I should not forget the yeoman service rendered by Mr. Karayalar, the Correspondent of this institution, whose ceaseless activity in this matter has made it possible for us to inaugurate the institution in July this year.

The ultimate test of real progress of Education in any State depends (and of cultural unit, abiding humanity and universal) upon its eventual emergence as a charity. Let us hope that this Training College will work towards the progressive realisation of this ideal. Your Excellency's gracious consent to lay the foundation stone of the College coming as it does, from one who has served and sacrificed for the freedom of the mother land will, I am sure be an inspiration and an incentive for the Alumni of this College to work up towards this ideal.

May I now request that your Excellency may be graciously pleased to lay the Foundation stone of the Training College.

Reception to the Governor with, Thalappoli

The Governor addressing the gathering

OUR COLLEGE

(Miss R. B. JAYAMATHI, Lecturer in History.)

Our College is hardly one year old. Thanks to the sustained efforts of the N. V. K. S. Devaswom authorities and the College Managing Committee the institution came into being in July 1963. The keen personal interest taken by the President of the Committee, Sri A. N. Tampi and the inestimable services rendered by him and his Colleagues for the establishment of the College call for special mention.

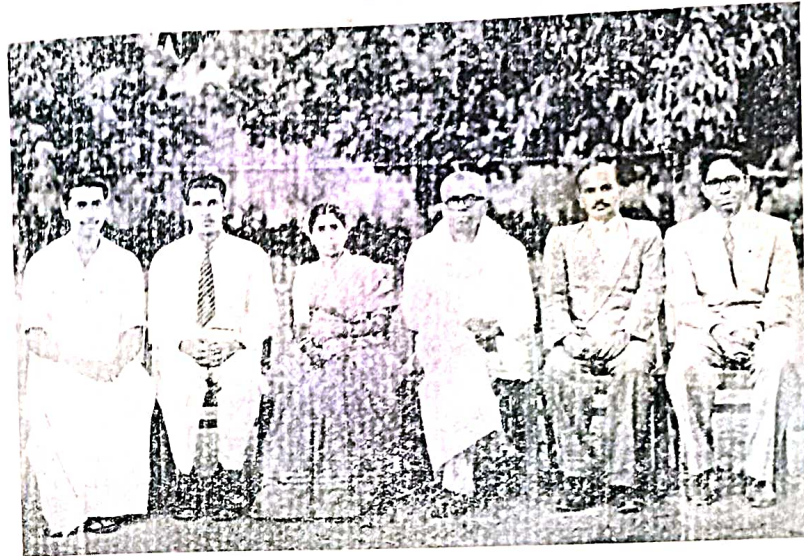
The present batch of sixty trainees are to congratulate themselves, for they are the first to emerge out of the portals of the first and only Training College in the Kanyakumari District. Conscious of the many limiting factors, but never daunted by them, the members of the Managing Committee have zealously addressed themselves to the arduous task of providing all possible facilities to the Trainees--Providing of well ventilated and spacious halls with suitable furniture, a well equipped Library, a good Natural Science Laboratory and the appointment of experienced and well-qualified teachers. The interests of the students have never been lost sight of; with their commendable co-operation we have succeeded in forging an indissoluble bond of comradeship between teachers and the taught and in infusing a spirit of discipline in the students. At the same time we dare not claim perfection or full satisfaction in all that has been done especially in the face of besetting difficulties which are to be met usually by any venture of this kind at the early stages.

There is every indication that our College has a bright career in store. Situated in the midst of nature's boundries in a tranquil and serene locality, far from the madding crowd, the College spreads its rays of knowledge to dispel the gloom of ignorance and contributes its share to the evolution of a society of talented, cultured and upright citizens capable of taking up the administration of the country when the call comes. If any one considers our College as a suitable nucleus for a Rural University, in view of the ideal conditions round about and gives expression to the idea he may be truly prophetic. This may seem to

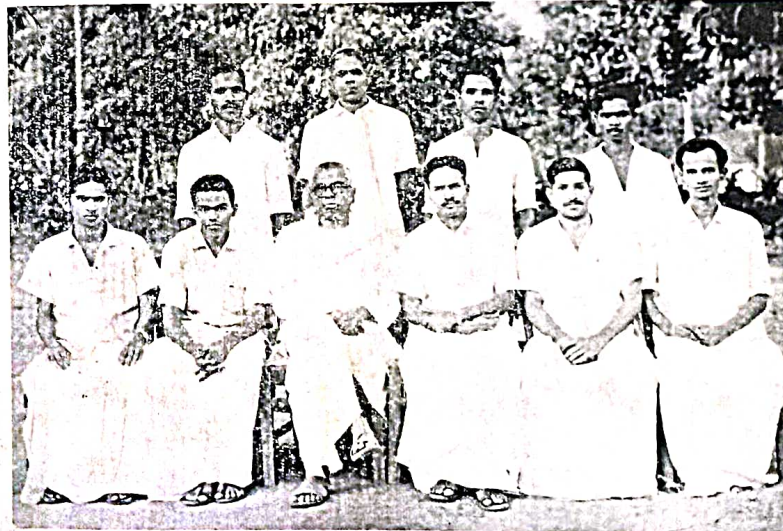
be a wild dream now; but it is for, far sighted statesmen and educationists to consider this and make it a fait-accompli in the fitness of things, if so they decide. Of course it is not mentioned here as a proposition. Only the potentialities of our College for expansion and all round development in the years to come are underscored.

May our College illumine the paths of those who seek it. May our Institution flourish from strength to strength and rise to occupy a proud place among the galaxy of Colleges in the Republic.

JAI HIND

Teaching Staff

Office Staff

LEGACY OF IDIOMS.

Sri. R. Bhaskaran Nair

"Oh! Hello, I am quite O. K what is the news today? What about yesterday's news? But do not forget the idioms and phrases. We are impatient to hear your extraordinary utterances. Are you ready

"Please begin, sir," said my intimate friend.

"Yes." "Yes" answered Mr. Duplicate Bernad with a smiling face.

Scarcely one or two minutes passed when one of my friends asked him a philosophical question. Suddenly a hue and cry was heard in the corner of the dining hall. Mr. Duplicate Bernad heaved a sigh and said, "No". I was wondering what was the reason for the complete silence. At last I came to know that he was thinking of idioms and phrases. But it seemed they refused to come out of his mouth.

Oh! curry is coming My favourite curry. Ah! Mister, please serve as much as you can. But he got only a little of it. He said that every dog has his day. But no one was prepared to lend ears to his utterances. After the butter milk had come he blurted out some words, rather idioms which had no meaning at all. His friends laughed at him and repeatedly shouted his nick name "Mr. Bernad"

Three years passed. We, friends left the Institution after completing our courses. We were engaged in writing letters to each other. One of my friends wrote to me that Mr. Bernad went for an interview. Seeing the letter I broke in peals of laughter. I asked myself: Where? For what job? Or is it for uttering fantastic and meaningless idioms and phrases? The next day in the Indian Express I read a heading 'The suicide of Mr. Bernad' Seeing this I could not hold back my tears. And I fell down on my bed unconscious

When I got up from my bed I began to reflect on the incident. And the succeeding paragraphs of the paper gave me the details about Mr. Bernad's death. Mr. Bernad went for an interview and he was asked some questions by the interviewers. And what happened was he could not speak even a single sentence without an idiom. And his idiotic idioms accused him and caused confusion worst confounded. And out of sheer shame he committed suicide. Suddenly I remembered the proverb, "The higher the monkey climbs, the more he shows his tail." Mr. Bernad knew something and showed his idiotic knowledge wherever he went. These idiotic idioms and phrases deprived him of the chance of getting a job and caused his premature death.

ACROSTIC PROVERBS.

N. CHINNADAN

Live to learn and learn to live.
Of soup and love, the first is the best.
Necessity is the mother of invention.
Give advice to all, stand security to none.

Life is to give not to take.
If hope were not heart would break.
Vows made in storms are forgotten in calms.
Eat to live but do not live to eat.

One tongue is enough for a woman.
Unruly passions destroy the peace of soul.
Reynard is still Reynard though he puts on a cowl.

No gain without pain.
Variety is the spice of life.
Kingship is not a bed of roses.
Sincerity and truth are the basis of every truth.
Diligence is the mother of good fortune.

The secret of success is constancy to purpose.
Example is better than precept.
All is not gold that glitters.
Cleanliness is next to godliness.
Hanging and wiving go by destiny.
Evil communications corrupt good manners
Refinement is a national benefit.
Slow and steady wins the race

Cut your coat according to the cloth.
One bird in the hand is worth two in the bush.
Learned fools are the greatest fools.
Love rules his kingdom without a sword.
Every dog is a lion at home
Great talkers are great liars.
Empty vessels make the greatest sound.

BASIC EDUCATION.

(J. Maria Joseph Raj.)

Each country has a philosophy of education of its own. The educational system established by the British Government in India created a wide gulf between the educated and the uneducated. It was a book-centred education and promoted competition instead of Co-operation. To remedy these defects in our educational system, Mahatma Gandhi put forward a new form of education, which is popularly known as Basic Education. He, along with a few other leaders, worked out the principles in Wardha. So basic education is otherwise known as the Wardha Scheme of education.

Basic education envisages that the whole scheme of education should be an integrated process in which every child is at liberty to involve itself into a complex man, thoroughly human, and thoroughly a servant of the society. It implies that a child should educate itself by its own endeavours; the function of a teacher is to render help only when help is needed. Class rooms should become learning rooms, instead of teaching rooms. Gandhiji wanted to have a compulsory primary education throughout India. This aim can be achieved through Basic education without much expenditure. It enables the pupils especially in the elementary classes to earn their school fees while they learn. They should learn and practise some craft, which would bring them some income. They would not be a burden on their parents. And the latter would gladly send them to school. Those days Gandhiji thought mostly of spinning yarn and weaving it into Khadi as the Chief craft. Through the craft, three objects are to be reached (1) the all round development of the children's innate faculties (2) the teaching of the various kinds of knowledge that are useful in life and (3) the acquirement of a skill by which the children can earn their living.

At present primary education has become free and there is no need? for pupils to earn their books, clothing and up-keep. The Wardha Scheme is carried on in the form of Basic Education because of these advantages.

Basic Education is craft-centred and child-centred. Vinohar remarks that "knowledge and work are both forms of the same thing and that it is therefore impossible to distinguish between a knowledge process and a work process. Educational activities are those which from one point of view appear to be learning, while from another angle they appear to be labour." Every basic school can practise one or more crafts which will bring in a regular income to the school, making the school self-supporting. At present our Government has spent crores and crores of rupees for Primary Education. If all primary schools are turned into basic schools then the amount spent for primary education can be very well utilized for vocational and technical education.

In the Basic School at Vellamadam in Kanyakumari District pupils are taught to till the land and plant crops. Also they are taught spinning, weaving and mat-making. Bee-keeping and Poultry farming too can be tried on a small scale. In a basic school half the time is spent in learning and the other half in craft work. Basic school pupils have a chance of developing their physical as well as mental ability. A proper balance is maintained in their development in all directions. The creative instinct is made use of in practising a craft and they have the satisfaction of earning towards their upkeep. In these days of unemployment the knowledge of a craft will give alternate means of earning one's livelihood. Pupils who do not meet to work for a living can practise the craft as a hobby. Gardening and poultry farming are more interesting and profitable. Boys can learn weaving, carpentry and bee-keeping. Girls can learn cooking, dress-making and basketry.

Today in India there is scarcity of skilled crafts-men. But there are so many graduates who remain unemployed. This educated unemployment problem can be easily solved. Basic education should be introduced in each and every elementary school in India. A 'career master' should be appointed in every school as in England. His work would be a whole time job and would consist in watching and studying the work, aptitudes qualities of every pupil from the day he enters a basic school with a view to finding what type of education would be best for him and to guide and advise the pupil and his parents accordingly. At the end of the elementary course it should be known whether he is fit to proceed to higher literary education or should be shifted to technical training.

In fact all over the world educationists have realised the importance of physical and moral training. In America One school specialises in brick-making and others plant crops such as wheat, corn, groundnut and cotton. Schemes of this type are known by such names as 'Project Method', 'Learning by doing', 'Do it by yourself method' and so on. Children in those countries are encouraged to do things by themselves.

Pupils in a basic school have the opportunity of living together. They learn to live together forgetting the barriers of caste, creed and colour. They learn the first principles of citizenship. They learn the duties of a citizen as well as his rights and privileges. It is to be hoped that step by step all secondary schools in our state will switch on to basic education and thus give our boys and girls an all round training.

The Nobel Calendar

For 1964
(N M)

You can find the day of any date.

Formulae	
January - 2.	July - 9
February 5	August 5
March 6	September 7
April 9	October 3
May 4	November 5
June 7.	December 8

METHOD TO FIND OUT.

The months are given certain numbers. To the date of the month for which the day is to be found, add the number of that month. The divide that sum by 7. If there is no remainder the day will be Sunday, if it is 1 the day will be Monday, if it is 2 the day will be Tuesday, if it is 3 the day will be Wednesday, if it is 5 the day will be Friday, if it is 6 the day will be Saturday. If the above sum is below 7, find the day for that day for that date as the remainder with that number has.

VERIFICATION.

February, 7th is Friday, 1964.

$$5 + 7 = 12$$

$12 \div 7 = 1\frac{5}{7}$. Remainder is 5. There fore Friday.

IS RELIGIOUS CONSCIOUSNESS NECESSARY?

(N. MAHALINGAM)

Man is the most superior being in the world. He is not a crawling earth worm; he is an 'atma' or an universal spirit. However dense and obstinate a human being may be, there is a divine spark in him that can never be surrendered. There is a region, as the depths of an ocean, within us. It is not affected by the uproars of our daily life. It exists as a throne of peace and serenity. Great men have realised this region and called it differently. Gandhiji called this as 'small inner voice'. That is the spirit in a man.

The spirit and the mind are interelated. They are inseparable. The spirit reigns over the consciousness of a human being. Religion is the best lamp to kindle that spirit. Then the human being himself becomes a lamp of spirit on earth. But the 'modern human beings' have lost this 'lamp' in them. So they are probing in darkness. They are eager to recover the loss. But some come off with colours, others are ruined.

Values of life change in accordance with the environment. But the changes come to an end when they have to face religion. When they face religion they realise the potential divinity of the soul. The soul itself has a goal. It tries to manifest the divinity in it by controlling nature external and internal. Dogmas and temples are only secondary details. This potential divinity is the last source on which man confers his faiths and thoughts. They have been enriched from generation to generation. They had been existing from the savage life and have been existing in the most civilized period of mankind.

The moral qualities and culture of a human being are the product of religion. The moral qualities clarified to the world are the values of humanity. We feel proud of our ancient culture. Though our externals were broken down or abolished the spirit of our country is shining there. The spirit is everlastingly real and powerful. Knowledge is experience and experience is education. Education builds up the religious morals of

a man. These morals form the noble character of his. "But modern education helps us to have Indian bodies but to borrow other souls to inhabit them the machine civilization is the new soul" "People from their nurseries and kindergartens to their grave are taught to develop a spirit of hatred". We have developed a civilization where women cry out from the depths of their hearts 'Blessed are the breast which never gave a suck'.

Is it fundamentally sound? Education is the best device to get rid of the weeds in mankind. By the right of its birth a child comes under the influences of his home. The second factor which influences him is the school. The first, influencing the body, may fail to impart him the value of the spirit in him. On the other hand the school should not fail to do it. We teachers have to mould that feeling in the young minds and to enrich the profoundly established traditions of our land.

A great problem which is to be solved is whether instruction in religion will be useful to the pupils. When we think about the problem we are reminded of the fact that we live in a secular democratic country which can have only the secular attitudes. Instruction in a particular religion is not commendable and justifiable. But the children must be taught about morals. For this children must have faith in religion. The children must be given sufficient practice in uniting their faith. It will help to converge their faiths towards the welfare of their nation. It strengthens their broad mentality and outlook. The first agent which teaches a child is his home. The school acts as the second agent which concretises the beliefs of the children. So the role of home is as important as that of the school.

The spirit or soul in man is not visible. There is a difference between the soul of a man and that of an animal. The latter is purely earthly. The animals have no power to think about God. The spirit in man is partly earthly. But he tries to deal away with it and tries to lift his status up. He must have certainly to surrender himself to superior power to achieve his aim. When we turn to the pages of history we see some of the human beings had attained divinity by raising themselves to that level. Religion was the only 'rocket' which carried them to the world of Providence. Swami Vivekananda employed Hindu

Religion to attain eternal paradise. But Lord Christ and Budha have put forth new principles and ideas for us to achieve the goal of life. They achieved perfect discipline of their mind. That perfection led them to eternity.

Good habits in the children help them to build their future life on a concrete basis. The teaching in morals is the best a teacher could give to reinforce the mind. Religion acts as the better teacher in that field. So the need of religion is urgent. It functions as the main agent to realise the world and himself. When it reacts, emotional feeling vanishes and intelligence blossoms. The intelligence hesitates, argues for and against and then it accepts the religion as its master. Then the religion soothes his mind and consoles him. "It epitomises the highest aspirations of mankind." The end of all religion is the realising of God in the soul. "Don't care for doctrines do not care for dogmas, or sects or churches or temples; they count for little compared with the essence of existence in each man which is spirituality, and more this is developed in a man, the more powerful is he for good."

COMMUNITY DEVELOPMENT PROGRAMME

(P. Annal Rosily)

19

The Community Development Programme seeks to change the social and economic life and outlook of the rural people, raise farm production and income, and create from stagnant backward villages, a vital progressive rural community. Agriculture receives the highest priority in the programme, since it covers 75% of the rural population. It is a method to initiate a process of transformation of the social and economic life of the villagers. Along with this scheme, the National Extension Scheme also should play a major role in promoting the diversification of the agricultural economy and in increasing agricultural production.

Three aspects of this programme are well emphasised. Development agencies of the Government should work together as a team in programmes which are planned and co-ordinated in advance for the improvement of rural life. Secondly, villagers should come forward to build up a new life. Self-help and cooperation are the principles on which the movement rests. Finally it is the duty of the government to bring the underprivileged to a higher level through co-operative movement, technical guidance and financial assistance.

The programme is based on true democratic principles, because it is for the people, by the people and of the people. It gives equal importance to both economic and social problems. The basic aim of the programme is to instil enthusiasm in the people to improve their living conditions and create an urge in them to work hard and live better. The magnitude of the programme is another important feature. No other country has adopted such a bold and ambitious plan to rebuild the rural sector. Further more to add that voluntary labour is always at the disposal of the government to minimise expenditure on development works, as well as to keep down the rising inflationary tendencies.

The First Five Year Plan sanctioned a sum of Rs. 10 crores for this programme. Unfortunately the whole amount was not spent within the stipulated time. The second five year plan provided a sum of Rs. 20

crores for implementing the programme. The Third Five Year Plan also provides an equally good sum for the implementation of this scheme. The programme covers about 368,000 villages with a population of over 204 million i.e. 65% of the total rural population. The whole country has been delimited into 5224 blocks in toto and it was proposed to get the country covered by the programme by October 1963. Its Physical achievements in the fields of agriculture, animal husbandry, health and rural sanitation, social education, women's programmes and communications, etc. are encouraging.

The structure of the programme is based on a three-tier system aiming at 'Panchayat-raj'. Major aspects like planning and development should be shifted to the democratic bodies. Powers should be decentralised to the maximum to the level of village panchayats and a statutory body should be set up at the block level and that will be the basic territorial unit for planning and development. Village Panchayats should receive constant guidance and active assistance to enable them to discharge the increasing responsibilities now being placed on them.

In the practical side of the programme, Government should consider the following salient points. Technical departments should be strengthened to impart more technical education and to expand research facilities. Training centres conducted by the government of India to impart technical as well as administrative training to B. D. Os, Extension Officers, S. E. Os. and their Subordinates should be more intensive rather than extensive as it is at present. Officers should be more sincere in their work. "This money is not going out of my pocket, why should I bother", is a remark of an officer, which is highly commentable and lamentable too. The scheme has completely neglected such an important problem as "land reform" and aimed only at short term improvements of agriculture. More attention should be paid to land reforms and long term improvements of agriculture.

Delay in execution of work such as sanction of grants, loans, etc. should be avoided. Politics plays a major role in this scheme. If politicians realise the very nature of the programme and avoid groupism and other mal-practices such as corruption, etc. the scheme will grow in leaps and bounds and will be a boon to the rural population.

The C. D. Programme, is a good thing in itself and its objects well defined. The happiness and contentment of the rural folk depend on the completeness of the scheme.

LATE PRESIDENT KENNEDY (I OLIVER)

21

At about noon on Saturday 23rd November 1963, as I was coming out from a hotel, I saw a few people in front of a shop talking about 'Kennedy'. My attention was as usual automatically drawn to the name. So I turned to them with anxiety. One person whom I knew personally told me that President Kennedy was shot dead. "What?" I exclaimed, "Kennedy shot dead?" "Yes" he said. The dead silence of the group confirmed the truth. But how can I believe? I therefore rushed into the hotel from where I could get news from the radio. I waited for a while anxiously. At length the radio proclaimed that President Kennedy was shot dead while touring in Texas and gave some details of the great tragedy. Should I say that I was shocked? I was sitting still like a statue. When I came to myself I cursed the day when the modern civilized man surrendered himself to racial fanaticism.

I did not know how long I sat there. I then found myself walking along the road in a rather dazed condition. After an aimless tottering I got in to my room. There I found my room mate. I uttered something to him. I then sank myself into my bed and had a most disturbed sleep. Visions of the Great President floated across my semi-conscious mind. My mental reaction to the terrible tragedy. But my experience appeared to me to be something purely personal even though I did not have any occasion to see him and hear his talk. I can only describe so much about my experience; because words can not, as you know, express one's feelings fully especially when one is confronted with such an awful situation.

I heard his name for the first time when he prepared to contest in the Presidential election. A young man of 43 had come forward to be elected as the President of U. S. A. What would the future of America or the future of the world be if he got elected? Would he be able to establish better understanding between the two Big-Blocs? This was my doubt. But I had no occasion to realise the real personality hidden in him. I therefore began to observe his election speeches. The simplicity and vividness of his speeches turned a new page to me. So I wanted to know more and more about him. This desire led me to study his life in detail.

Life in Brief

John Fitz Jerald Kennedy was born on 29th March 1917 in Brookli - a small city in Bosten. After his birth the whole family moved from Brookli to Broomskivilli. Young John was sent to the school in Broomski Villi. At the age of 14, he went to a private school at Quatay where Adlai Stevenson and Chester Bowles studied. Even though he was not a bright boy, he developed skills in foot ball, base ball and swimming.

His father being an Ambassador would talk of politics after supper. Young Fitz would closely observe his talk. Not content with the talk, he began to read biographies of great politicians.

Kennedy continued his studies at Herward University when he was 18 years old. After passing the examination he studied Economics at London School of Economics. In 1937 he toured France, Italy, Spain and Russia. The tour would have led him to study about Nationalism, Facism and Colonialism. The study helped him to publish his first book "Why did England lie asleep"? Though the subject is not treated with literary flourish, it was sufficient to impart the spirit to the English. His second book "The Profiles in Courage" stands as the epitome of his courage and vision show in later life.

During the time of World War II he joined the navy. For the extraordinary courage shown especially in saving the lives of 11 people he was awarded the title "Purple heart". He realised the dreadful consequences of a World War. Therefore he openly said, "we will conduct an experiment for peace". The lofty idealism that is indicated by the statement may have shaped his career in such a way as to enable him to perform the experiment successfully.

After the war he thought of his future. He at first desired to be a teacher. But for a teacher he was not fully qualified. He then thought of the managership of a daily. But the spirit of sacrifice and dedication of himself for the poor folk lighted a new path-politics. So he determined to take up politics as his life-profession. After consulting his well wishers in Masachassetts, John Fitz decided to contest as a Democratic candidate. He was the 10th candidate in the Masachastts-contituency. Young Kennedy secured, to the surprise fall, 42% of the votes. We can conclude if we study his election work, that he won the elction not because of his opulence but because of his hard work. This

was the stepping stone of his political success till he became the President of America.

An Ardent Friend of India:

President Kennedy was an ardent friend of India. Evidences are not few. Our long-term-Projects are truly the products of his love and sympathy towards India. No Indian can forget his help at the time when we were brutally attacked by China. The effect of the steps taken by the President for the eradication of poverty is being reflected in our villages and schools. The aid for Bhukharo Plan though caused much opposition and criticism is a clear indication of his love for India. He was the inspiration for the mid-day-meals in our schools. I need not enumerate all that has been done since each and every Indian knows the magnitude of American help.

As a World Leader:

A severe cold-war was as everybody knows going on between Russia and America. The whole world was, I must say, on the verge of a war that would have if happened, annihilated the entire human race. Having realised this fact he proclaimed "Dear citizens of the World! Let us not think what America has done, but let us think of what you have done for world peace". Based on this noble principle he shaped his administration and foreign policy. By gradual steps he succeeded in improving very much his country's relationship with Russia and in reducing the tempo of the cold-war.

For America:

What did he contribute to America? Being the President, Kennedy framed "The Bill of Civil Right for equal distribution of rights and laws between the White and the Black. He said that the White and the Black can sit together, eat together, study together and live together. Negro problem according to him is not a human problem but a colour problem.

Who was John-F-Kennedy? Was he a mere President? No, he was the embodiment of courage, vision and idealism. His dynamic career as a president echoed the static interests of America. But the conservatism of America in humanly and diabolically swallowed the pride of democracy.

'KNOW THYSELF'

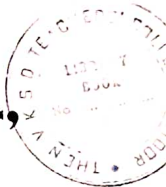
By K. Gopinathan Nair

I can never forget the two words, 'know thyself'. As a young adolescent I had a fancy in not accepting or rather contradicting the old customs and beliefs which were considered by me as mere tools in the hands of the weak and the old. I could not find an end to the human power and I thought that every thing which comes to our mind is quite possible and practicable. As a check to this thought of mine I came across these two words from the mouth of a person who commands my love and respect. As days passed I began to think more and more about these two words of paramount importance.

What is the idea or rather the bit of philosophy behind these words? Briefly it can be summarised as the correct understanding of one's own self. People generally have a wrong notion that they can understand every thing about another person. I cannot but laugh at those people who proudly say that they know everything about somebody very well while they themselves unfortunately lack a knowledge of their own selves.

I think, knowing oneself is the key to success too. If you can understand yourself fully well, in all your walks of life like studies, works, marriage, relationships with others and so on, you won't have to pursue happiness. They will all walk right through the front door to your parlour and remain at your service keeping you always happy. People who repeatedly meet with failures in life are often disheartened by what is called the relentlessly hostile world. Within a few years time they become pessimists and misanthropes. What these people, who wanted to be happy but pathetically met with failures in life, seriously lack is a knowledge of their own self. Much of the troubles arise when people fail to understand about themselves and adjust their acts so as to meet the controversies successfully. If only the married partners just take a few minutes and try to understand their duties, position, etc. the divorce rate can be reduced to a considerable extent. Good manners are nothing but correct understanding of one's own self.

Budha was not wrong even to the least extent when he preached that aspirations and desires are the sources for unhappiness. But it is also a vivid fact that the progress and civilization of the world purely depend on the high aspirations of human beings. After launching a rocket into the outer space his next attempt is to land on the Moon. He will not be satisfied even after going to the Moon. His next goal will be to reach Mars. Thus the desires and aspirations of man are as old as he himself and will remain here till the death of the last person. Here we see two kinds of aspirations - a destructive one which brings sorrow and a constructive one which is the sources for all the developments which the world has seen. The latter needs a thorough understanding of one's own self. Let us first understand our ability, position and capacity and then limit the aspirations. If we think of carrying the whole solar system on our head and aspire for it, it is not going to happen and we will meet with only failure in that respect. The things which we aspire for after knowing ourselves will be achieved by hook or by crook. Only because we aspire for something which is beyond our reach and which is neither admissible nor even advocatable we meet with failures in life. So let us understand ourselves first in all our walks of life, lest we should feel sorry under any circumstances.

No man has ever been made all right by over night nor has been born with all good qualities and fine refinements. Before he attained this respectable position he might have gone through hundreds of quixotic acts and gross behaviour. But unfortunately if he forgets his past history he is sure to be looked down upon by the society to which he is much indebted.

Now let us see how this quality of knowing one's own self can be developed. Firstly develop the quality of viewing from outside observe things just as a person who has got nothing to do with the matter concerned. In certain cases we show some kind of bias or prejudice only because we happen to play a role in it. Secondly let us wait and think what we could have done if placed in the same circumstances and what we had done in similar circumstances before.

This bit of idea is not without any implication to education. In fact knowing one's own self plays a very important role in the realm of education. The most modern concept of education gives the primary importance to the taught and the understanding, the nature and

But I have got a humble opinion to say that the teacher must understand himself first before he proceeds to understand his pupils, for once he understands his real position, his duties, his attitude and every thing connected with him, it will be seldom difficult for him to understand them and to bring them under his power in order to get the best out of them.

"SCOPE OF HOUSEHOLD ECONOMICS"

(Miss S. Ramanikumari Amma)

The modern science of Economics is Social Science of business which is the study of general business problems. The term 'Economics' originated from two Greek Words "Oikose" meaning "Household" and "Nomose" meaning "Management". So I think the study of household economics is more important and useful than the modern Science of Economics.

Marshall defines Economics "as the study of man in the ordinary business of life, that is to make a living or to exist".

Economics may be defined "as the theory of management of the existent activities of man." Modifications of the term have come into use - Social Economics, Industrial Economics, Rural Economics and finally the Economics of the household administration. Each is a separate subject trying to present the principles of management in its particular field. These principles are stated in the form of Scientific laws.

Household economics present general facts regarding management of the household. But as it is an art it tries to make use of these Principles in actual life. Thus "household economics is the Science and the art of planned family living". Its basic principle is that if we plan we can increase our satisfaction from family living and decrease our dis-satisfaction.

The term household is more suggestive than either house, home or family because it is inclusive of all that the household has.

Murray defines household as "an organised family or a domestic establishment". It is the domestic establishment of the family that we study in household economics. This organised family contains both personal aspects referring to all people in the home, parents, children, relatives, guests, servants, etc. as well as the equipment of the home like furniture, vessels, etc. and the activities in the home.

Household economics is the art and Science of a planned family living. It is a practical science because it wants to emphasise the fact that in a household we need not wait for any legislation or social revolution to carry out successfully our plan for better life. Individuals may gradually modify their own individual as well as their family and community life in order to secure a satisfactory life. This is the practical purpose of the study of household economics. On the theoretical side household economic studies relate to the principles which concern the organisation and administration of the home and various adjustments to community.

There are two aspects in household economics namely house-keeping and home making.

House-keeping is made up of the productive work of the house, in getting ready the food, clothing and other various requisites of family maintenance.

Home-making is the direction of the personal life of the family group. The home is a safe place wherein all personal relationships take place. It is the living place and focus of personality development. for all members of the family. It is the exclusive work place of nearly half of the population of the world and calls for some work contribution from all the other members of the family. Therefore the business aspects of both these processes are included in the study of household economics.

WORLD PANCHAYAT

(By U. THANKARAJAN)

The great epic, the Ramayana, speaks about the prevalence of Panchayat Raj in the prehistoric age. The plenty and prosperity of Ram Raj are attributed to Panchayat Raj. The Panchayat system began to decline with the advent of foreign rule in India. It resulted in political stagnation and economic depression. After the attainment of Independence, our leaders realised the futility of centralised administration for the uplift of villages. So they introduced Panchayat Raj. Again the cordial principle underlying the establishment of Panchayat Raj is de-centralisation of administration. Accordingly, laws and regulations should not be imposed from above, but should be evolved from bottom.

Man is a social animal. He can not live in isolation. So, He is living in families. The village is a confederation of individual families. So it can be called a "large family" or "Village family". Village Panchayat is its administrative Unit. A country is a confederation of villages. Hence, it can be called a "larger family" or "National family". "National Panchayat" can be the administrative unit for our "national family". To-day, the world is shrinking fast with the introduction of easy and quick means of communications. Besides, countries of the world have become interrelated and interdependent. Hence, world can be called a "largest family" or "world family". Now, it is our duty to invent an administrative unit for our world family. If we have village Panchayat for national family, why not we have world panchayat for world family? The world panchayat is the counter-part of the village Panchayat.

Now, let us analyse the agencies of the world panchayat as visualised by us. As stated above the village family is a confederation of individual families. In a village family there are so many common necessities and problems pertaining to communication, sanitation, public health, medical and educational facilities, Law and order. These are the things which an individual family cannot perform by itself. So they

delegate these functions to an agency. This agency is called village panchayat. This is the first democratic institution. It is a miniature form of Government. All the citizens in a particular village family meet in a particular place and elect their representatives for running this institution.

The next tier of administration is envisaged at the block level. The functions which are above the jurisdiction of the village panchayat can be relegated to the Block Panchayat. The representatives of the village panchayats are the members of the Block Panchayat. The second body above the village panchayat is the District Panchayat or Zilla Parishad. The activities which are above the purview of the Block Panchayat can be transmitted to the District Panchayat. The members of the District Panchayat are the representatives of the Block Panchayat. The functions which are above the district level can be relegated to the State Panchayat. The State Panchayat will consist of the representatives of Zilla Parishads. The activities which are of national importance are seen to by the National Panchayat (National Parliament). The members of the National Panchayat are the representatives of the State Panchayats. The functions which are of inter-national importance can be relegated to "the World Panchayat". The representatives of the National Panchayats will be the members of the World Panchayat. The Presidents and other officials in each stage should be chosen from among the members of each state. Elections at all these stages should be on a non-party basis.

So far we have been dealing with the transfer of responsibilities from bottom upwards - from individual family to world family. The reverse can also take place. The World Panchayat can lessen its burden by shifting some of its functions to the National Panchayats. The shifting of responsibilities will go on till it reaches the individual families. Thus we see that the nature of the function of the World Panchayat which we visualise is a progressive increase in transfer of responsibilities from the bottom upwards and corresponding transfer from the centre to the units. For the successful running of the world panchayat, every citizen should be educated (or at least literate) vigilant and politically conscious, for the ultimate power rests with the people. In other words, he is an integral unit of the world panchayat, the paramount institution. He should feel that he is a citizen of the world.

Now, let us discover some form of administrative machinery to integrating the various constituents of our World Panchayat, so that it may function efficiently and well. The working of the World Panchayat can be made effective by setting up standing or functional sub-committees in each stage. The functional sub-committees can maintain closer touch with the constituents and thus these will lubricate the administrative machinery without any friction. These functional sub-committees are the modified form of those which are now prevalent in state legislatures and parliaments. There can be as many functional sub-committees as there are groups of allied subjects.

It is imperative and instructive to know the functions and responsibilities of every one in a world family which is administered by a World Panchayat. It is a two-way traffic. The individuals in a particular village will bring to the notice of the village panchayat their needs and difficulties. The representatives of the Village Panchayat who are members of the Block Panchayat will give to the Block Panchayat sketch of the working of their respective Village Panchayat. This process will go on till it reaches the World Panchayat. In other words, ideas and stimuli will proceed from the individual families upwards to the world family. The reverse process will also take place simultaneously. The members of the World Panchayat who are the representatives of the National Panchayats will bring back to their respective countries the picture of the working of the World Panchayat. This process will continue till it reaches the individual families.

So far we have seen the organisation and the function of the World Panchayat. Now, let us see the manifold advantages that will spring up from the World Panchayat. The conception of World Panchayat is an all-comprehensive one. It will reconstruct the world on a sound basis. Today the whole world is threatened by a nuclear war. But the World Panchayat will alleviate this fear for there will be only one nationality. When war becomes a by-gone thing the present U. N. O. can grow to be the organisation of the World Panchayat. It will be the supreme institution which will be exercising its functions impartially. The present president of the U. N. O. will become the president of the World Panchayat and he will be acting as the elder brother of the world family.

Today, we see a large portion of the resources of the world is being wasted for destructive purposes. When the fangs of war are eliminated, the World Panchayat can harness and channelise all resources of the world for constructive purposes. Then there will be plenty and prosperity. Thus the dreams of Mahatma Gandhi, the Father of the Nation, for the establishment of Ram Raj through panchayat raj in India will find its fulfilment on the wider scale.

More over in an individual family, the weaker persons will be fostered by other members. So also, in the world family the weaker members (Backward nations) will be helped by other nations. Then there will be no need for America to burn wheat or coffee while in other parts of the world people are dying of starvation. Just like sun, water and air, the resources of the world will also be free and open to all. Thus under the World Panchayat the whole world can expand into a socialist community, where there will be parity of wealth and income. There will be no room for socialist island on land. Thus the socialist pattern of society which we aim at in India will find application on world basis. Thus we see the best form of socialism in the World Panchayat.

Under World Panchayat there will be only one nationality - the nationality of the world - wherein every one is a cosmopolitan person or citizen of the world. A single passport will carry one to any part of the world. The conception of the World Panchayat which we visualise may seem to be similar to that of the "world government" anticipated by some statesmen, but these two are not indetical.

THE CITIZENSHIP TRAINING CAMP.

(Miss K. N. Lalithamma, Student Editor)

The Citizenship Training Camp of the year was conducted at Muttam from the 16th to 25th September 1963. The site chosen for the Camp was an ideal one—a very spacious and comfortable building facing the Arabian sea, wafted by the health-giving sea-breeze. The Camp functioned as a well disciplined Democratic Republic. The activities in the Camp were carried out strictly in accordance with the schedule prepared by the Cabinet and approved by the President (Principal) and his advisers (Members of the staff). To enable every member of the Camp to play his or her part efficiently and well the Campers were divided into four Houses, named after the great educationalists—Rousseau, Pestalozzi, Froebel and Locke, each house consisting of 10 men and 5 women trainees. The Houses were given due representation in the cabinet and the scheme worked well because of the very sincere co-operation extended to the Prime Minister (Sri M. Thankappan Nair) and his colleagues by the other citizens of the Republic. The important items of Camp duties were taken up in turn by each House and the healthy competition thus created was responsible for the phenomenal success of the Camp. Special mention must be made of the great enthusiasm evinced by the women members of the Camp led by Mrs. P. Annal Rosily (Deputy Prime Minister) and guided by Miss R. Beula Jayamathy (Adviser for Health).

Captain N. K. Jacob, Officer Commanding 11-Madras Battalion, N. C. C. Nagercoil, Sri T. P. Karunakaran Nair, Deputy Collector Thuckalay; Sri T. S. Venkitaraman, D. E. O., Thuckalay; Mrs J. E Charles Retired D. E. O., Muttom; Principal Sri Sreedhar Menon and Professors C. A Saldanha, Nagar Pillai, Balasubramanian and R. Papanasam of the S. T. H. College, Nagercoil; Dr. J. D. K. Sundar Singh and Mrs. D. Gnanadasan of S. C. College, Nagercoil; Sri Ramaswamy, B. D. O. Thiruvattar and Sri Ramaswamy Pillai, B. D. O. Rajakka Mangalam kindly responded to our invitation to speak to us on various matters connected with Citizenship Training. The Campers were very much benefitted by their interesting and instructive

**Citizenship Training Camp
Muttom.**

Whites Bungalow

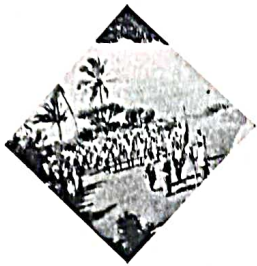
Citizen at work

—the flag of honour

Physical jerks

Taking charge

President & Advisers
at home to citizens

Human Pyramid

The breakers...

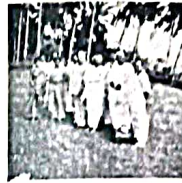
not house maids .but teachers

award of Police Medal

...yet, another

Sri A. N. Tampi

Sri V. M. Sreedhara Menon

V. I. P. S. at the Camp

Mrs. D. Gnanadasan

Dr. J. D. K. Sundersingh

Shri M. Thankappan Nair
Prime-Minister of the camp and Secretary of the Teachers' Association.

Sri T. P. Karunakaran Nair

Mrs. Charles & Capt Jacob

addresses. Sri A. N. Tampi, President, Sri K. P. Ramakrishna Piilai Secretary, and Sri Amsi Sreedharan Nair, member of the College Managing Committee visited the Camp and gave us valuable advice and guidance.

The Conduct of the 'Sessions', 'the friends-in Council', and the Parliament and the Publication of the Camp Bullettins guided by Sri N. K. Pillai. Vice President and Adviser for 'Education and Information'; the preparation and distribution of articles of food under the guidance of Sri C. T. Abraham. the Adviser for 'Food and Finance'; Physical activities, games and 'Watch and Ward' duties carried out as per expert directions given by Sri A. ThuraiSwami, Adviser for 'Home and Transport'; and the water supply and Senitary arrangements so ably made as per the efficient guidance given by Miss R. Beula Jayamathy, the adviser for Health-were all up to the mark and all those who took part in these activities deserve high commendation.

The discussion on various topics in the afternoon sessions, the willingness and earnestness shown by every Camper in carrying out the duties allotted to him or her, the efficient way in which the 'Watch and Ward' duties were carried out the very interesting items of entertainment presented by the various Houses during 'friends in Council' and last but not least the perfect discipline maintained by the campers are to be very much appreciated. At the end of the camp the Campers who out-shone others in the various activities were awarded suitable titles by the President.

We are thankful to the Principal and members of the staff for giving us the lead in making the camp a place for getting a most useful training in the various aspects of citizenship.

Report of the Teachers' Association

(Sri M. Thankappan Nair, Secretary.)

Our College started functioning on Monday the 8th July 1963 at 11 A. M. with the inaugural address of our beloved Principal Sri T. Gopala Pillai, M. A., L. T.

The election of the Executive Committee of the Teachers' Association of the College was conducted on 30-7-1963. An executive committee was formed with the following members.

President (Ex-officio)

Secretary:

Committee Members:-

- Sri T. Gopala Pillai (Principal)
Sri M. Thankappan Nair
1. Sri N. Thankaraj
  2. .. K Gopinathan Nair
  3. Smy P. Annal Rosily
  - 4 Miss R. Padmadevi Amma.

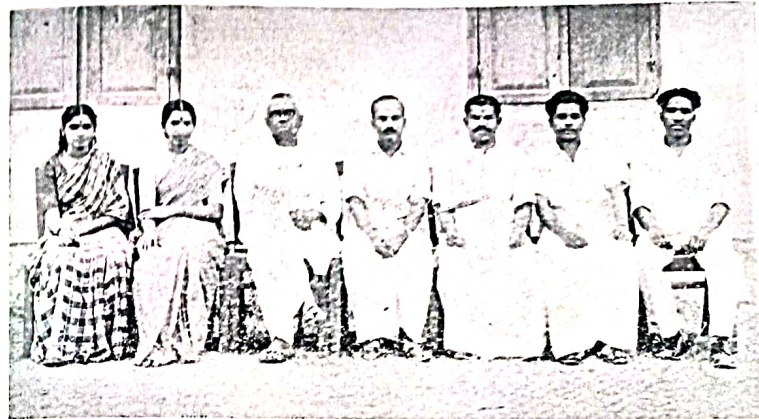
Sri N. K. Pillai, Professor of English was nominated as Vice President of the Committee.

The Indian Independence Day was observed on the 15th of August. After the Flag Hoisting by the Principal a meeting was held with the Principal on the chair. The President, the Secretary and a few students spoke on the importance of the day and refreshed the memories of our national martyrs.

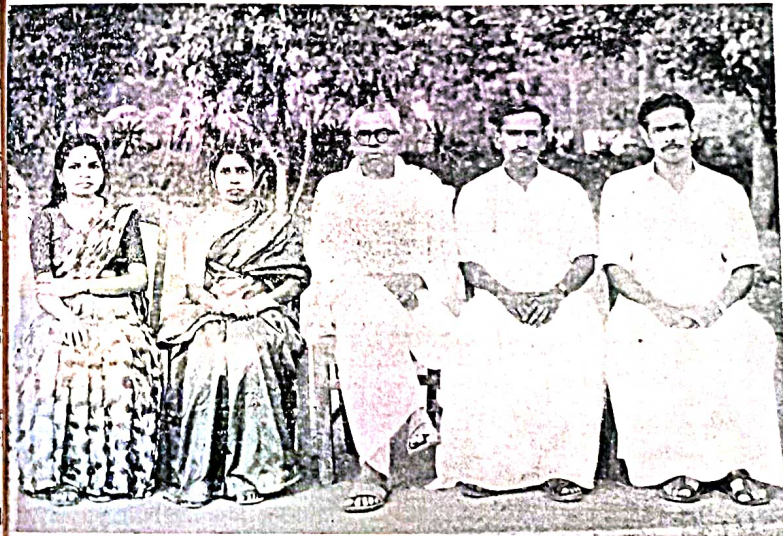
The Teachers' Association was formally inaugurated by Sri A. N. Tampi, B. A. (Oxon), Bar-at-Law, on 17th August 1963. The Principal presided over the meeting.

2. A symposium on "why I chose this profession" was conducted on 24th August 1963 with Sri N. K. Pillai, M. A., M. Ed., as symposiarch. Kumari Rajeswari Amma was the chief symposiast.

3. A debate was conducted on 4-11-63 with Sri N. K. Pillai on the chair. Mr. P. Gopinathan Nair moved the resolution "This House

Teachers' Association Committee

The Editorial Board

is of opinion that English should continue to be the medium of Instruction at University level". Mr. R. Bhaskaran Nair led the opposition. Many students took part in the debate. The proposition was carried.

4. A condolence meeting was held on 6-12-63 to express our sorrow at the sad demise of the late Mr. Kennedy, the President of America and late Mr. Kannamwar, the Chief Minister of Maharashtra.

5. A Kaviameela was held on 6-12-63 with Sri N. K. Pillai on the chair. Several students recited verses and songs.

6. A meeting was conducted on 13-12-63 with Sri C. T. Abraham on the chair. Mr. R. Bhaskaran Nair spoke about 'Education in a democratic set up'. It was followed by a discussion in which several students took part.

7. A meeting was conducted on 20-12-63 with Mr. A. ThuraiSwamy on the chair. Mr. Maria Joseph Raj spoke on 'The merits of India's foreign policy.' Rajammal and Leela Devi sang a few songs.

8. A meeting was conducted on 17-1-64 with Miss. Beula Jayamathi on the chair. Mr. R. Bhaskaran Nair spoke on "National Integration."

An ordinary meeting of the association was held on 24-1-64 with Miss. R. Padmadevi Amma on the chair. Three topics were chosen for discussions.

(a) An appreciation of the poems of Keats.	P. Jasmine Punithavathy.
(b) An appreciation of the poems of Kambar.	N. Thankaraj.
(c) An appreciation of the poems of Changampuzha.	P. N. Leelamma

10. Another meeting of the Association was conducted on 31-1-64 with Sri P. Krishnan Nair on the chair. The following topics were discussed.

(a) The trends in Modern English literature.	R. Rajeswari Amma

- (b) The trends in modern Malayalam literature.
 (c) Modern poets in Tamil Literature. P. Ramaswamy
- Maria Joseph Raj, J.
- Many students took part in the discussion.

The College Social day was celebrated on 14-3-1964. Members of the staff of the College, members of the Managing Committee, Temple Committee and the Headmasters of the Practising schools were our guests. The Headmistress of Martandom Girls' High School was our Chief Guest. At the garden party the Principal welcomed the guests and reviewed the successful work of the whole year. After the Chief Guest's introductory speech students proposed their toast to the College. There were group songs and Thiruvathirakali. Sri N. K. Pillai replied to the toast. After the Chief guest's concluding speech the Secretary expressed thanks to all.

A remarkable incident of this year was the visit of His Excellency the Governor of Madras to lay the foundation stone of the College building on 8-10-1963. The function was a great success.

Another notable feature of this year was our C. T. Camp at Muttom from 16th to 25th September. The camp was a thrilling event of student life and a great success.

Elocution Competitions in English, Malayalam and Tamil and music competitions were conducted on 12-2-1963 and the winners were awarded prizes.

INTRAMURAL REPORT

(Sri N. Chinnadan, Student Secretary)

With due pride and pleasure, we submit a short account of the annual report of the athletic activities of our College during the year 1963-'64. We are indeed proud that our College possesses such a vast area around for Games and Sports activities.

Elections to the various offices were conducted at the beginning of the First term itself.

International Committee.

Ex-Officio President, Sri T. Gopala Pillai (Principal)
 Vice President: Sri C. T. Abraham, (Lecturer in Education)
 Secretary: Sri A. ThuraiSwamy (Lecturer in Phy. Education)

House Leaders:

Froebel House: Sri N. Chinnadan (Student Secretary)
 Locke House: Sri M. Balakrishnan Nair
 Rousseau House: Sri M. Omathanu
 Pestalozzi House: Sri P. Krishna Pillai
 Women Representative: Miss S. Ramanikumary Amma.

Activities:

We are very happy to note that an unprecedented enthusiasm and keen interest were shown by the trainees in all athletic activities. The ladies took keen interest in Badminton and Tennis, while the men trainees concentrated in Volley Ball, Badminton and Carrom.

To promote better competition, the trainees were divided into four houses, Froebel, Locke, Rousseau, Pestalozzi, each consisting of 15 members. The annual sports were conducted on 9th of Feb. 1964. Mr. Chinnadan took the oath and our Principal declared the Sports Meet open. It was indeed a grand occasion. We not only enjoyed the occasion but also got experience in organizing and conducting such sports meets. Mr. J. Sabariyaradima and Miss R. Padmadevi Amma of the Rousseau House were declared Champions. We are very thankful to the Physical Director, Sri A. ThuraiSwamy for the expert guidance given to make our function a grand success.

Our thanks are also due to our beloved Principal, Members of the staff, the leaders and the participants for their co-operation and help.

Winners of The Intramural.

WINNERS IN GAMES.

MEN

WINNERS

1. Nataraja Pillai, S.
2. Bhaskaran Nair, R.

BADMINTON.

HOUSE	RUNNERS	HOUSE
Pestalozzi	1. Manuel, P. J.	Lock
"	2. Balakrishna Kurup, E. K.	

CARROM

1. Omathanu, M.	Rousseau	1. Manuel, P. J.
2. Ananthan, M.	"	2. Viswakumara Pillai, S.

VOLLEY BALL

1. Oliver, I.	Rousseau	1. Balakrishnan Nair, M.
2. Omathanu, M.	"	2. Balakrishna Kurup, E. K.
3. Krishnan Thampi,	"	3. Ramakrishnan Nair, V.
4. Ananthan, M.	"	4. Thankarajan, U.
5. Sukumaran Nair, C. S.	"	5. Viswakumara Pillai, S.
6. Sabariyadima, J.	"	6. Gopala Pillai, C. V.

WOMEN

BADMINTON

1. Ramanikumary Amma, S	Froebel	1. Annal Rosily, P.	Rous
2. Leela Devi, K. S.	"	2. Padmadevi Amma, R.	

CARROM

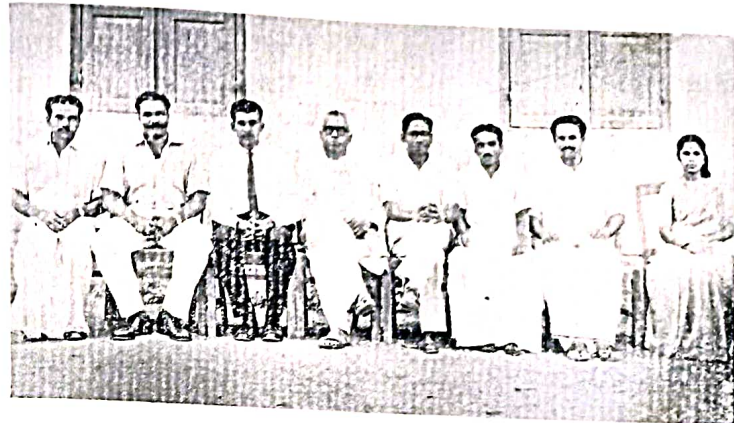
1. Kamalam, R.	Pestalozzi	1. Rajeswari Amma, R.	Rous
2. Lalithamma, K. N.	"	2. Lalithabai Thankachy, B.	

TENNIKOIT

1. Leela Devi, K. S.	Froebel	1. Rajeswari Amma, R.
2. Ramanikumari Amma, S.	"	2. Padmadevi Amma, R.

THROW BALL

1. Padmadevi Amma, R.	Rousseau	1. Vasumathy, N.	Pestalo
2. Rajeswari Amma, R.	"	2. Kamalam, R.	
3. Annal Rosily, P.	"	3. Lalithamma, K. N.	
4. Rajammal, B.	"	4. Padmavathy, P.	

Athletic Committee

Sri Sabariar Adima
College Champion
1963-'64

Miss Padmadevi Amma
Lady Champion
(1963-'64)

WINNERS IN SPORTS.

MEN

Items	Place	Name of Competitors	House
100 Metres	I	Sri J. Sabariyaradima	... Rousseau
	II	„ U. Thankarajan	.... Locke
High Jump	I	„ J. Sabariyaradima	.... Rousseau
		„ U. Thankarajan	... Locke
Broad Jump.	I	„ Sabariyaradima, J	... Rousseau
	II	„ C. S. Sukumaran Nair	.... Rousseau
Short Put.	I	„ P. Kamalam	... Pestalozzi
	II	„ M. Omathanu	... Rousseau
Three Legged Race	I	„ C. Johnson	.... Locke
		„ U. Thankarajan	
	II	„ J. Sabariyaradima	... Rousseau
Cycle Slow Race	I	„ J. Yesudhasan	... Pestalozzi
	II	„ C. S. Sukumaran Nair	.... Rousseau
Sack Fight	I	„ P. Krishna Pillai	.... Pestalozzi
	II	„ C. S. Sukumaran Nair	... Rousseau
Obstacle Race	I	„ P. Krishna Pillai	.... Pestalozzi
	II	„ U. Thankarajan	... Locke

WOMEN

50 Metres Race	I	Sry R. Padmadevi Amma	.... Rousseau
	II	„ S. Ramanikumary Amma	.... Froebel
100 „ „	I	„ S. Ramanikumary Amma	.... „
	II	Smt. P. Annal Rosily	.... Rousseau
Shot put.	I	Sry R. Padmadevi Amma	.... Rousseau
	II	„ R. Rajeswari Amma	.... „
Standing	I	Sry R. Padmadevi Amma	.... Rousseau
Broad Jump.	II	„ R. Rajeswari Amma	.... „
Filling the	I	Smt. P. Annal Rosily	.... „
Bottle.	II	Sry K. N. Lalithamma	... Pestalozzi
Needle and	I	Smt. K. S. Leela Devi	.... Froebel
Thread Race	II	Sry K. N. Lalithamma	.... Pestalozzi
Musical Chair	I	Sry B. Rajammal	.... Rousseau
	II	Sry R. Padmadevi Amma	... Rousseau
Potato Race	I	Smt. K. S. Leela Devi	.... Froebel
	II	Sry B. Rajammal	.... Rousseau

காதலியே எனக்குத்தா!

பா. இராஜம்

கவிதைத் திறத்தாலே
தமிழ்மலர்,த் தேரட்டம்தில்
அமுடுகனும் பொருள் தேடி.
அற்புதக் காட்சியடா!
“கவனியென் எழிற்பாடி.
கற்பனைத் திறன்காட்டி.
என் மேனி வண்ணம்
என்னையே பாடு” என்றாள்

பொதிகையில் தாமரையும்
நீலவான் வீதிதனில்
துள்ளியரும் அலைதடலும்
தென்றலும் பூக்கொடியும்
தந்தவள் நானென்றாள்
கன்னித் தமிழிலெனை
அக்கமெலாம் தங்கமாய்
பொங்கும் கவிக்கு

எவருமே காணாத
எங்கனையே பாடுன்று
என்மனமோ எள்ளளவும்
ஒன்றுமே புரியாமல்
எங்கும் ஒளிவீச
தங்கமென வந்தாள்,
சங்கம் வளர்செல்வி
மங்கராத புன்னகையை

நல்ல தமிழ்ப் புலவரெலாம்
பொதிகை மலைதந்த
எல்லையிலா பொருளை
மதுரை நகர்மலர்ந்து
உள்ளமெலாம் உணையன்றி
ஊற்றுப்போல் கற்பனையை
நாளெல்லாம் பாமாலை
கன்னித் தமிழ் மூன்றும்

கனிச்சுவை பெற்றிடவே
தனியே நான் சென்று
அலையும் போதினிலே
அங்கு அத்தனைக் கோலமடா!
கட்டுடல் எனக்கூறி
கள்வெறி தனைபூட்டி.
எழுதாத கவிஞனில்லை
எதிர்ப்பந்த இளம் மங்கை.

1

பொற்கொடியில் பூவிதழும்
நீந்திவரும் வெண்ணிலவும்
தூங்கும் மணற்பரப்பும்
தென்போலும் மாந்தரையும்
தன்பெயர் “இயற்கை” என்றாள்
கவி பாடுன்றாள்; இன்னும்,
அழகு மழலை வந்து, “உன்
பொருள் நான்” என்றான்.

2

இறைவரெலாம் முன் வந்து
என்னெதிரே கூறிற்று
எதிலுமே நாடவில்லை
ஒன்றிற்கே ஏங்கிற்று! (அவ்வேளை)
எழிலில் இளமைபேச
“தமிழ்த்தாய்” என்றறிந்தேன்
சற்றேனும் நில்லாமல்
மலரவிட்டுச் சென்றாளே!

3

நாட்டமுடன் தாலாட்ட
பொற்கொடியே! பொன்னே!
எனக்களித்த கண்ணை!
மணம் வீசப் மலரே!
உருவெனக்கு வேறில்லை
உகிரத்தில் நானேற்றி
நங்கை உனக்களிக்க
காதலியே எனக்குத்தா!

4

தமிழ்மொழி வாயிலாகக் கல்வி கற்பித்தல்.
 N. CHINNAIYAN

தமிழ் மொழியின் கீழ்ப்படிந்து வரலாற்றில் முக்கியமானதொரு இடம் இன்று கல்வி வாழ்க்கையிலும். மொழி என்பது கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கத் தரும் ஒரு கருவி. மொழியென்பது மனிதன் தன் உணர்வுகளை உணர்ச்சிக்கூறும் மொழியாக அறிவறுத்தவரால் அறிவிக்கப்பட்டு உணர்ச்சிக்கூறும் மொழியாக உணர்வுகளை உதவும் ஒரு அறிவு கருவியாகும்.

மேலதிகக்குறிப்பாகத் தாய்மொழியே! அல்லது ஆங்கிலமே! என்பது கேள்வியை எழுப்பாத இடங்களில் அக்கேள்வி "குழந்தையின் கலத்திற்கு மொழி தாய்மொழியே! அல்லது ஆங்கிலமே!" என்று விளக்கத்துடன் போன்றிருக்கின்றன. குழந்தையின் உணர்ச்சிகளுக்கு தாய்மொழி எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு உதவுகின்றதோ அவ்வளவு வளம் பெறும் உணர்ச்சிகளும், அறிவு வளர்ச்சிகளும். திறமை வளர்ச்சியும் தாய்மொழி உதவி செய்யும்.

தமிழ்மொழியென்பது கருவியாகும். கருத்தின் உயிர் மட்டுமன்றி மனம், உணர்வு, உயர்ந்த சிந்தனையின் பேரையுமாகும். ஒவ்வொருவரும் தனித்தனிப் பேரையுடையவராகும். தம்முடைய பேரையையே தீர்மானிப்பவர்கள். அவர் தன் பேரையே தன் பேரையாகப் பேசும்போது தன் உயர்ந்த சிந்தனையையும் உயர்ந்த உணர்வுகளையும் அறிவிக்கின்றார். அது இன்றி வலிமையற்றதாகும். மனம், உணர்வு, சிந்தனை, அறிவு, உயர்ந்த சிந்தனையின் பேரையே தீர்மானிப்பவர்கள். தாய்மொழியே! அல்லது ஆங்கிலமே! என்பது கேள்வியை எழுப்பாத இடங்களில் அக்கேள்வி "குழந்தையின் கலத்திற்கு மொழி தாய்மொழியே! அல்லது ஆங்கிலமே!" என்று விளக்கத்துடன் போன்றிருக்கின்றன. குழந்தையின் உணர்ச்சிகளுக்கு தாய்மொழி எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு உதவுகின்றதோ அவ்வளவு வளம் பெறும் உணர்ச்சிகளும், அறிவு வளர்ச்சிகளும். திறமை வளர்ச்சியும் தாய்மொழி உதவி செய்யும்.

கலையும் தம் ஆணைக்குள்ளாகி கிணங்கிச் செய்கின்றன. மேற்கே மனிதன் விஞ்ஞான நடைபாதையில் இவ்வாறான கால அக்கடிபற்ற தமிழனுக்கு எக்கமிடுகின்றார். இந்த நிலையில் அவ்வாறான தமிழன் இவ்வாறாகாட்சி. எனவே அவன் ஒரு பிரச்சனை எடுக்கின்றான்—தமிழன் மீண்டும் தன் வளம் வாய்வை எய்த வேண்டுமெனானால், தமிழனுக்கு உயர்ந்த நிலையாக தமிழ் ஆட்சி மொழியாக வேண்டும். அந்த நிலை முதல் முதலில் அறிவார் பருவம்வரை அறிவறுத்தகலைகளுக்கும் தமிழே கல்விமொழியாக வேண்டும். கல்விக்கூறும்போது, பல்கலைக்கூறும்போது தமிழ் கல்வி மொழியாக வேண்டும்.

ஒவ்வொருவருக்கும் தமது உணர்வுகளை உணர்ச்சிக்கூறும் மொழியாகத் தெரிவிக்கின்ற மொழியே! அல்லது ஆங்கிலமே! என்பது கேள்வியை எழுப்பாத இடங்களில் அக்கேள்வி "குழந்தையின் கலத்திற்கு மொழி தாய்மொழியே! அல்லது ஆங்கிலமே!" என்று விளக்கத்துடன் போன்றிருக்கின்றன. குழந்தையின் உணர்ச்சிகளுக்கு தாய்மொழி எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு உதவுகின்றதோ அவ்வளவு வளம் பெறும் உணர்ச்சிகளும், அறிவு வளர்ச்சிகளும். திறமை வளர்ச்சியும் தாய்மொழி உதவி செய்யும்.

தாய் தான் பாதுகாப்பாகும் மொழியைத் தாய்மொழியாகும். தாய்மொழியே! அல்லது ஆங்கிலமே! என்பது கேள்வியை எழுப்பாத இடங்களில் அக்கேள்வி "குழந்தையின் கலத்திற்கு மொழி தாய்மொழியே! அல்லது ஆங்கிலமே!" என்று விளக்கத்துடன் போன்றிருக்கின்றன. குழந்தையின் உணர்ச்சிகளுக்கு தாய்மொழி எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு உதவுகின்றதோ அவ்வளவு வளம் பெறும் உணர்ச்சிகளும், அறிவு வளர்ச்சிகளும். திறமை வளர்ச்சியும் தாய்மொழி உதவி செய்யும்.

தமிழ்மொழி வாயிலாக விஞ்ஞானம் முதலிய பாடங்களைப் போதித்தலால் மனம், உணர்வு, சிந்தனை, அறிவு, உயர்ந்த சிந்தனையின் பேரையே தீர்மானிப்பவர்கள். தாய்மொழியே! அல்லது ஆங்கிலமே! என்பது கேள்வியை எழுப்பாத இடங்களில் அக்கேள்வி "குழந்தையின் கலத்திற்கு மொழி தாய்மொழியே! அல்லது ஆங்கிலமே!" என்று விளக்கத்துடன் போன்றிருக்கின்றன. குழந்தையின் உணர்ச்சிகளுக்கு தாய்மொழி எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு உதவுகின்றதோ அவ்வளவு வளம் பெறும் உணர்ச்சிகளும், அறிவு வளர்ச்சிகளும். திறமை வளர்ச்சியும் தாய்மொழி உதவி செய்யும்.

மேலதிகக்குறிப்பாகத் தாய்மொழியே! அல்லது ஆங்கிலமே! என்பது கேள்வியை எழுப்பாத இடங்களில் அக்கேள்வி "குழந்தையின் கலத்திற்கு மொழி தாய்மொழியே! அல்லது ஆங்கிலமே!" என்று விளக்கத்துடன் போன்றிருக்கின்றன. குழந்தையின் உணர்ச்சிகளுக்கு தாய்மொழி எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு உதவுகின்றதோ அவ்வளவு வளம் பெறும் உணர்ச்சிகளும், அறிவு வளர்ச்சிகளும். திறமை வளர்ச்சியும் தாய்மொழி உதவி செய்யும்.

விஞ்ஞான அறிவும் இயந்திரத்தொழில் நுண்தொழில் அறிவும் பெருகவரும் விவரவிறக்கேற்ப தமிழ்மொழியிலும் அவ்வறிவு வகைகளை வளர்த்து இயலாததே நாம் தமிழ்மொழியில் அவற்றை எழுதும் முயற்சி படிப்படியாக வளர்த்துக் கொள்ளும், உயர்ந்தும் வலி வேண்டும், பின்னர் உயர்நிலைப்படுத்தும் கல்விகளில்லாமல் தமிழ்மொழி வாயிலாகக் கல்வி கற்பிப்பதற்கு வேண்டிய பாடநூல்கள் அமைக்கப்படவேண்டும். பல்கலைக்கழகங்களின் ஆய்வுத் துறைகளில் பாடநூல்களும் நூல்களும் அமைக்கவேண்டும் ஓர் ஐந்தாண்டு கல்வியறிவுக் கல்வியையும் தமிழ் வாயிலாகக் கற்பித்தல் அகால வேண்டியதாகும். மேலும் ஆராய்ச்சித்துறைக்குரிய நூல்களும் எழுதப்படலாம். கல்வியும் விஞ்ஞான நியுமும் தத்தம் அறிவை தமிழ்மொழிநூல்கள் மூலமாக வெளியிடும் முயற்சியைக் கடமைப்படுத்திக் கொள்ளுதல் வேண்டும். இதற்கைய நிலையை அடைவரை வேண்டும்போதெல்லாம் ஆங்கிலமொழி வாயிலாகப் போதித்தல் வேண்டும்.

போதுபட நோக்கின் தமிழகம் அன்றைய நாடுகளோடு தொடர்பு கொள்ளுமாறு உலகப் போதுப்பாலைத் தேவையாகும். ஆம் அதற்கென சிறுபாலையாவது ஆங்கில அறிவும் சீர்ப்பி இருத்தல்வேண்டும். எனவே தாய்மொழியை தமிழ்மொழியோடு மாணவர்கள் விருப்பத்திற்கிணங்க உலகப்போதுமொழியை ஆங்கிலத்தையும் துணை மொழியாகக் கற்பிக்கலாம். தாய்மொழியின் நவீன அறிவுகளும் சேர்ந்து அறிவு வளர்ச்சி பெறுவதற்கு விஞ்ஞானக் கல்விகளையும் தமிழ்மொழியோடு போதிக்கத் தொடங்கவேண்டும். மாகாணக் காரியங்களில் தமிழ்மொழியை இருக்கவேண்டும். அகில இந்திய காரியங்கட்கும் அயல்நாடுகளின் தொடர்புக்கட்கும் ஆங்கிலமொழியைக் கட்டவேண்டும்.

சில ஆண்டுகளாகத் தமிழை நாம் வளர்க்கவில்லை. அதனால் இப்பொழுது உயர்ந்து வளர்ந்து காணப்படுகிறது. நம்முடைய குறையை நாம் உணர்ந்தால் தாய்மொழி தானாகவே வளரும். குறையிருப்பது தமிழர்களாகிய நம்மிடத்தில், தாய்மொழியிடமில்லை என்பதை நாம் நன்கு உணர்ந்து தமிழ்மொழியை மீண்டும் அறிவதில் அயற்செய்யும் வண்ணம் ஆயக்கலைகள் அறுபத்துநான்கினையும் தமிழில் எழுதி வளர்ப்போமாக.

தமிழ் வாழ்க! தமிழர் வாழ்க!! தமிழகம் வாழ்க!!!

தமிழ்த்தாயின் ஆற்றல்

N. தங்கராஜ்

நென்றல் வந்து வீசுகின்ற
நல்ல பாரத பூமியிலே
நென்று நெய்திடு புகழ்விசும்
சீர்புகழ் கொண்ட தமிழ் நாட்டில்
நஞ்சை நன்றாய் செழிக்கேற்கும்
நாஞ்சில் என்றோ ரிடமுண்டு
தஞ்சைப் பதியை ஒத்தார்போல்
தாணு மாலயன் கோயிலுண்டு
அந்த மாநகர் தன்னகத்தில்
ஆன்ற அறிஞர் பலருண்டு
சந்தனத்தின் புகை படியும்
சான்றோர் எத்தாம் மரத்தின் கீழ்
கபடம் இல்லா உள்ளமதாய்
கண்டேன் வண்டார் குழலரை
வீபர மறியர் உள்ளத்தால்
ய்மலன் என்வாந் தூண்டார்தான்
என்ற எண்ணக் கொண்டே நான்
இருந்தேன் ஈனப் புத்தியினால்
பொன்றி வாழும் புகழ் வாழ்வில்
புகழல் என்னும் எண்ணமதாய்
என்றும் வாழும் தமிழ்மணியின்
இன்பக் காணும் நாட்டத்தால்
வட்புத் தனத்தை விட்டகற்றி
வந்தேன் நங்கை கீற மறிய
அன்புத் தனையால் அலள் பதத்தில்
அடியேன் வாழ்த்து மொழிந்தனனே.

(வேறு)

எள்ளளவும் இரக்கமிலா ஈனர் தம்மை
உள்ளத்தில் உண்மைபெணும் விளக்கு ஏற்றி
நென்றறிவுந் தெளிபுணர்வும் இவைகள் இரண்டால்
நல்லறிஞர் காணினால் போற்றுவல்ல

பல்குயிரும் பவவுலகும் வாழ காட்டும்
 பான்மைபுடன் சிறந்திலங்க ஆக்கவைக்கே
 புல்லறிவு தனையகற்றி புரக்கவல்ல
 பொற்றுமெழில் சிவமென் னும் எண்ணக்கூண்டி
 புனிதில் எத்தனையோ கிளை மொழிக்கு
 வளங்குறையா வார்த்தைகளை வாரியிட்டி
 கனிஞருடன் விளையாடி கலையைக்கேடி
 இளமைபுடன் இருந்துவரும் தமிழணங்கின்
 இன்பத்தில் ஆழ்த்திட்ட அறிஞரெல்லாம்
 அன்பத்தை விட்டகற்றி அருவணைப்போல்
 என்முள தென் தமிழை இயம்பிக்கொண்டு
 ஈடில்லா இணையற்ற இன்பமெய்க
 பார்ப்புமழ தமிழகத்தின் தன்மை காட்டி
 பாரதத்தின் இதயத்தில் அமர்க்கிருந்து
 சீர்புகழ கோலேந்தும் திறமையிட்டும்
 ஆற்றலுடன் அமைந்திருக்கும் தமிழணங்கே
 வர் பொலிய இன்பமுடன் வாழ்விக்கும் உன்
 சீரிளமை எந்நொடிப் பொலிவதாக.

கவிமணி

எம். உமைதாணு

அப்போது அவர் மாணவர் எனினும் அவர் பிஞ்சு உள்ளத்தில் கவிதை உயர்நெடுத்துப் பெருகியது. தன்னைக்கம் எவ்வளவோ தடை போட்டது. இருப்பினும் கவிதைப் புனலுக்கு தடைகளை உடைக்கவா தெரியாது. கவிதை முழு உருப் பெற்றது. கண்பர்களிடம் கவிதையைக் காட்டி விமர்சனம் கேட்டாலு புகழ்ந்துரைதான் வருமே தவிர குற்றம் கடிந்து குண கலம் காட்டுர் உன்மை விமர்சனம் வெளிவராது என்று உணர்ந்தார். தன்னைவிட அறிவிலும் அனுபவத்திலும் சிறந்த பள்ளி ஆசிரியரிடம் விமர்சனம் பெற்றிட வினைந்தார். புனைந்தவர் பெயர் குறிப்பிடாது விடுத்தால் தான், ஆசிரியர் 'கடுநிலை' நின்று விமர்சிக்க இயலும் என்று எண்ணினார். எனவே கவிதை மேஜையின் மேல் இடம் பெற்றது. வகுப்புக்குள் வந்த ஆசிரியர் கவிதையை கண்ணுற்றார். ஒரு முறைபடித்தார். தேசிகவிகாயத்தின் உள்ளம் கொந்தளிக்கும் கடல் போல் ஆனது. முதல் முறையாக, முத்துக் குளிக்க ஆற கடலில் முழுகிடும் வாலிபன் உள்ளத்தில் விலைமதிக்க முடியாத முத்தும், விலை கொடுத்து வாங்க முடியாத உயிரின் மதிப்பும மாறிமாறித் தோன்றி மறைவதுபோல் தேசிகன் உள்ளமும் ஊசல் ஆடியது.

ஆசிரியர், கவிதையைப்பாடி நயமும், ஒழுக்கும், ஓசையும், எதுகையும், மோனையும், ஒன்றை ஒன்று விஞ்சி, நின்றலைக் கூறி வியந்தார். தேசிகன் ஆனந்தக் கண்ணீர் வடித்தான். போர்களம் கண்டு, வாகை நுடி வந்த வீரன் தன் விழுப்புரை பெற்ற விதத்தை வினவுவோருக் கெல்லாம் விளக்கும்போது ஏற்படும் பெருமிதம்— கவிஞரையும் ஆட்டுகொண்டு அரவணைத்துக்கொண்டது. அதுவகையில் பொழுது போக்குக்கு கவிதை புனைந்த தேசிகனை ஆசிரியரின் பாராட்டு, கவிஞர் உலகுக்கு இழுத்துச் சென்றது. **கவிஞனாகியது.** அல்லும் பகலும் அனவாதமும் கவிதை எழுதுவதே தலையாயக் கடமையாய்க் கொண்டார்.

கவிதை நங்கையை இளம் வயதிலேயே காதலிக்க கவிஞர் கற்றுக்கொண்டு விட்டார். எட்டாத இடத்தில் அவள் வீற்றிருந்தபோதே அழகு நிலவே அடியாத ஓவியமே ஆடிவரும் போனவிளக்கே என்று அழகுக்கு அணி செய்த அவர், தோட்டு மகிழும் நிலைக்கு அவள் உறவு கொண்டுவீட்டால் பிறகு ஈருடல் ஓர் உயிர் ஆவதில் வியப்பில்லையல்லவா அவள் அவர் வசமானாள். அவர் தன்நிலை மறந்தார். புது உணர்ச்சி! புது மெருகு! புது மலர்கள்! அவர் கவிதையில் பூத்துக் குலுங்கி புது மணம் பரப்பி நின்றன.

அப்போது அவருக்கு வயது பதினான்கு. திரு. சாந்திலிங்கத்தம்பிரானிடம் பாடல் கற்றுவந்த காலம், ஒரு நாள் குருநாதர் தேசிகனை அழைத்தார். "தேசிக! வானளாவ வளர்க்க மரங்கள், வண்ண ஜாலம் காட்டும் வான்நிலவு, வற்றாது ஓடும் சிற்றறுகள், வளம் தோழிக்கும் வயல்கள், வனப்புரிக்க வனிதையர்கள், அவர்கள்

வட்டக் கருவிதின் கூர்மை, அவர்கள் விரல் விளையில் விளக்கும் நாடகங்கள், கை உலக கவிதைக்குக் கருப்பொருளாய் அமைந்திருந்தன. ஆனால் நான் உலக மரணமில்லாத பதவிகளை அழைக்கிறேன். உலகக் கண்களுக்கு மட்டும் கவிதை யில் உலக உலக வளர்க்காதே குரல்கள்கண்ணுக்கும் ஒளி கொடுத்தும் கவிதை அலிபாது அவன் தோன்றுவான். மனதை விலலாக்கி, அயம்புலனையும், நாணு அருவை அபாக்கி. முது பெரும் பக்தர்கள் கண்டு களிகொண்ட காட்சியும், அவன் வண்டிக்குள் பட்டிய பேசுபுறம் நீ பெறலாம். தேசீக! நீ ஈசன் திருவடி அவன் அருள் தே! அவன் புதற்பாடு!" என்று பணித்தார். உடனே தேசீக அவன் அருள் பட்டியில் அவளைப்பற்றிப் பாடினான். சக்திக்கு முதன்மை கொடுக்காத தந்தையே தேன் அழகம்மை உமையாவிள் திரு உருவை பக்திக்குக் காக்காக்கப்பாடினான். அழகமம்மை உண்டாடாண்டு பிறகு தேவியின் தேசீகனைக் கண்டார் "உனக்கேனை மதி மயக்கம்! மரபுமாறி சேசாதி பாதுகா தேவியை வகனித்து அறித்தாயே என்?" என்றார். அய்யா! பாதாதிசேசமாகப் பாடுவதுமே தேவியைக் குககலாம். ஆனால் தேவியை நான் தரிசிக்கச் செல்லும்போது அருள் நிறை அருள் முகமே என கண்களில் முதலில் படும். நானும் அந்த முகத்தைப் பார்த்து என்னை வணக்கத்தைச் செய்துவிடுவேன். இப்போது தேவியை பாமாயி பாடி அருள் நிறைந்ததும் அருள் காக்கும் அவன் முகமே என மனக்கண்முன் முதலில் தோன்றிய பிறகு நான் மறை கண்ட உழவனானேன். மதி கண்ட அல்லி மலரானேன்", என்று கவி பாடிய தந்தையின் தொகுப்புத்தான் அழகம்மை ஆசிரிய விருத்தம், கவி பாடிய பாடலும் இதுதான்.

"கோண்டலைக் கண்டலையே கூந்தலும் குவியாத கோகலமொத்த முகமும்
குண்டலந்தி கழிந்த காது மொப்பின்றியருள் குடிசொண்ட நிலை விரியும்
தொண்டையங் கவிவாயும் வெண்புறமும் நூன கதை தங்கு குப்ப தவழும்
துடிபோத இடையொரு பிடியோத்த கடைபுழர் முச்சுக்கு கூந்தலும்
பண்டைகள் சிவனோடு வாதாடி நடமிட்ட பாதா விந்தாலரும்
பாலனென் கண்டு களி காவே திருநாள் பாலிக்கெண்டுமட்டா!
தென்முடி யடுத்த பூமண்டலத்தே வந்த தேவ பிடியோத்த பிடியும்
தென்வித பிடியும் என்னிய செல்வமே!
தேவியழகைய உமையே!"

'காலத்தின் கண்ணுதான் கவிஞன்' என்ற இலக்கணத்திற்கு இலக்கியப் பற்றியவர். "மருமக்கள் வரி மான்மியம்" என்ற நூலில் சமுதாயத்தின் மூடப் படிவர்க்குள் முன்னேற்றத்திற்கு எந்த விதத்தில் முட்டிக்கட்டையாக அமைந்துள்ளது என்பதை நவகச்சுவை மிளிர் விளக்குகிறார்.

இந்த உலகம் பாருக்குச் சொந்தம் என்று வினா எழுப்பி வினையமாக விடையும் தருகிறார். கொட்டும் மழையிலும், சுட்டிமும் வெயிலிலும், குளிர் நடுக்கம தரும் நிலை யிலும் உடைத்திடும் உழவர்க்கும் உழைப்பாளிகளுக்கும் தான் இந்த நாடு சொந்தம் என்று பறையறைந்து முடிக்குகிறார்.

"பாடு படுபவர்க்கே—இந்தப்
பாரிடம் சொந்தமையா
காடு திருத்தி கல்ல—நாடு
காண்பதவரலவோ?"

பொருள் வேட்டையாடுபவர்களுக்கு இதயம் இருப்பதில்லை எனக்கண்ட அவர் வறியவர் எல்லோரையும் ஒன்று கூட்டி, கட்சியமைத்து, அவர்கள் வாட்டம் போக்கிட திட்டங்கள் வேண்டும் என்பதை தெளிவு படுத்துகிறார்.

"கோடி கோடியாக—நீங்கள்
குவித்திடும் லாபம்
வாடும் எம்மக்கள் உண்ணு வயிற்றுச்சோறலவோ?"

இந்தப் பாடல் மூலம் அவர் என்றும் ஏழை பங்காளன், உழைப்பாளர்களின் உற்ற நண்பன், உறுதுணையாளன், என்பதை உலகுக்கு அறிவிக்கிறார்.

தமிழ், ஆங்கிலம், மலையாளம், பாரசீகம் போன்ற பல மொழிகள் கற்றுணர்ந்த பன்மொழிப்புலவர். பன்மொழிகளும், பல கலைகளும் கற்றுணர்ந்த அவர் "வாழ்வு சிறிது: வளர்கலை பேரிது" என்ற எண்ணங்கொண்டு என்றும் தம்மை கற்றிடும் மாணவன் என்பாரேயன்றி கற்றுத்தேளிந்த வித்தகன் என்று தம்மைக் காட்டிக் கொள்ளாதார். குணநலம் கொண்டவர். எல்லாச்சிறப்புக்கும் சிகரம் தாங்கினார்போல் கல்வேட்டு ஆராய்ச்சித்துறையிலும் அளப்பரிய அரும் தொண்டு ஆற்றியுள்ளார்கள் என்பதை "கந்தனூச்சாலை" என் நூல் சான்று காட்டும்.

ஆசிய சோதி
மலரும் மாலைபுயம்
நாஞ்சில் நாட்டு மருமக்கள் மான்மியம்
உமர்க் கய்யாப் பாடல்கள்
தேவியின் கீர்த்தனைகள் போன்ற
பல நூற்கள் படைத்தப் பாவலர்!
தமிழ் காவலர்! சிறந்த காவலர்!
உயர்ந்த பண்பாளர்! நீங்காத புகழை
நிலை நாட்டிச் சென்ற அவர் கவிதைகள்
நீடு வாழ்க!

சிந்தனைச் செல்வம் (வழிப்பாடு)

சோன், சேறியன், சேம்பியன் எனும் முஸ்லிம்கள் தால் கேட்டுமுதல், இவர்களை எழும் முஸ்லிம்கள் தொட்டிலில் தூய்ந்துபத்துப் பாட்டு, எட்டுத்தொகைப் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு என்று முன்று வகைப் பேரிலக்கிய கனி சுவைத்து-அவ்வாறு வாழ்ந்து; இடைக்காலத்தில் தாழ்ந்து; இன்று உயர்வுற்று வரும் தேனமுதல் தன் மொழியின் சான்று ஒல்காப் பெரும் புத்த தொல்காப்பியமாகும். வண்டுகள் தன் போல வளர்ப்பு எனத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்திற்கு எல்லை கண்ட தொட்டில்களின் தமிழ் முயற்சி இவையுடன் சாவா நலம் பெற்றுப் போலிவறுகின்ற முற்றுத் தொல்காப்பியால் ஆகப்பட்ட தொல்காப்பியம் ஓர் இலக்கணநூல். நால் மொழிக்கு விதி கூறும் இலக்கணநூல் மட்டுமன்று; நாமலர்களின் வகுப்பு, நல்வாழ்வு அமைவதற்கு அடித்தளமான பண்பாட்டிற்கு, நமது ஒழுக்கங்களுக்கு இலக்கணம் வகுக்கின்றது. மொழி இலக்கணம் கூறப்படுகின்ற தொல்காப்பியம் ஒழுக்காற்றிற்கும் இலக்கணம் அமைத்து தன்னுடைய சோலலதிகாரப் பகுப்பும் தம பன்னூற் புலவையே புலப்படுத்துகின்றார்.

“உயர்திணை என்மொர் மக்கட் கட்டே
அஃறிணை என்மொர் அரால பிறவே
ஆயிரு திணையின் இசைக்கு மனச் சோல்லே”

எனும் தொல்காப்பியச் சூத்திரம்—ஆழ்ந்து கற்போர் உள்ளங்களில், சிந்தனையால் எண்ணங்களால் சிந்தனை அலைகளை எழுப்பும் சூத்திரம். உலகப்பொருட்களை இச்சூத்திரம் இருகூறுபடுத்துகின்றது. இவ்வாறு இருகூறுபடுத்தல் இலக்கண ஆசிரியர்கள் போது மாறு.

ஆனால் தொல்காப்பியனார் கொண்டு கூட்டும் வகை ஒரு தனி மரபு. சாதாரணமாக நாம் காட்டில் உலவும் அத்தனை மனித உருவங்களையும் மக்கள் என மதிக்கின்றோம். ஆனால் காப்பியர் அவ்வாறு கருதவில்லை. அப்பேரறிஞர் தம் உள்ளத்திலுள்ள பட்டத்தை தெள்ளத் தெளிய நம் மலர்களுக்கு எடுத்துரைக்கின்றார்.

தமிழ்மொழி இலக்கணம் உணர்ந்தோர் அறிவர்—திணை என்பதின் பொருள் ஒழுக்கலாறு; உயர்திணை என்பது உயர்திணை ஒழுக்கலாறு; அஃறிணை என்பது உயர் அல்லாத ஒழுக்கலாறு—என்றும் விளக்கம். இவ்வடிப்படையில் தான் ஓர் அறிவுடைய முயற்சி வரையிலும் உள்ள அத்தனையும் அஃறிணையாகவும், ஐயறிவுக்குமே ஆளுவது அறிவாகிய பகுத்தறிவு கொண்ட மனித இனம் உயர் திணையாகவும் போ

வாகக் கொள்ளப்படுகிறது. ஐயறிவுக்கு மேல் ஆளுவது அறிவாகிய பகுத்தறிவு கொண்ட விளங்குவதால்—எப்பிறவியுறும் மாண்டப்பிறவியே மேலானதாகும் என்றும் உளக்கிடக்கையோடு “அரிது அரிது மானிடர் ஆதல் அரிது” என்றனள் தமிழ் முறாட்டி அவ்வையும். எனவே மனித இனம், நம்மவர் எண்ணத்திற்கேற்ப மனித உருக் கொண்ட இனம் உயர்ந்த ஒழுக்கலாறு உடைய இனமாகக் கொள்ளப்பட்டு உயர்திணை என மதிக்கப்படுகின்றது. இம்மதிப்புப் பகுத்தறிவால் வீணாகிறது என்பதில் ஐயமில்லை.

இத்தகைய முறையில் கொள்ளும் முறை நம்மலர்களுக்கே உரித்தான முறை போலும். மனித உருப்பற்றலர்களை, மனிதப் பண்பு இடையானால் மனிதன் எனக் கொள்ளாதே எனக் காப்பியர் விதியினைச் சிந்திக்கும்போது, உளபடியே பலரைப் பார்த்துக் கழிவிடுகும் கொள்ள வேண்டியவர்களாகின்றோம். என்ன செய்யது. இது மனிதர் மரபு. “கல் தோன்றி மண் தோன்றக் காலத்து வாளோடு முள் தோன்றி முத்த குடி” எனப் பெருமைப்படும் பார்ப்பை ஒட்டி வரும் ஒப்புயர்வற்ற ஒழுக்கலாறு.

ஆழ்ந்த அறிவல்ல, நுண்மான் நுழைபுலம் அல்ல மனித இனத்தை மேன்மைப் படுத்துவது. ஒருவனால் கொள்ளப்படும் ஒழுக்கலாறு, அவன் ஈடுபடும் ஈடுபாடு, செயல்படும் செயல்முறை ஆகியவை அமையுமானால் அவை அவனை மனிதனுக்குகின்றன. மனிதனுக்கு என்று ஒரு தனிப் பண்பு இருக்கின்றது. ஆகவே வள்ளுவர் “மரம் போல்வர் மக்கட் பண்பில்லாதவர்” எனப் பேசுகின்றார். பண்பாட்டுப் பெருமை பண்டையோர்களால் காக்கப்பட்ட சீர்மை சொல்லும் திறத்தன்று. இத்திருக்குறள் படிக்கப் படிக்க, சிந்திக்க சிந்திக்க நம்மலர்களைச் சேம்மைப் படுத்தும். சிந்தனையின் தேவை அளவிட்டுக் கூற்றால்லத்தன்று. எந்த அளவுக்கு மனிதன் சிந்திக்கின்றாலே அந்த அளவுக்கு அவன் வளர்ச்சி அமைகின்றது.

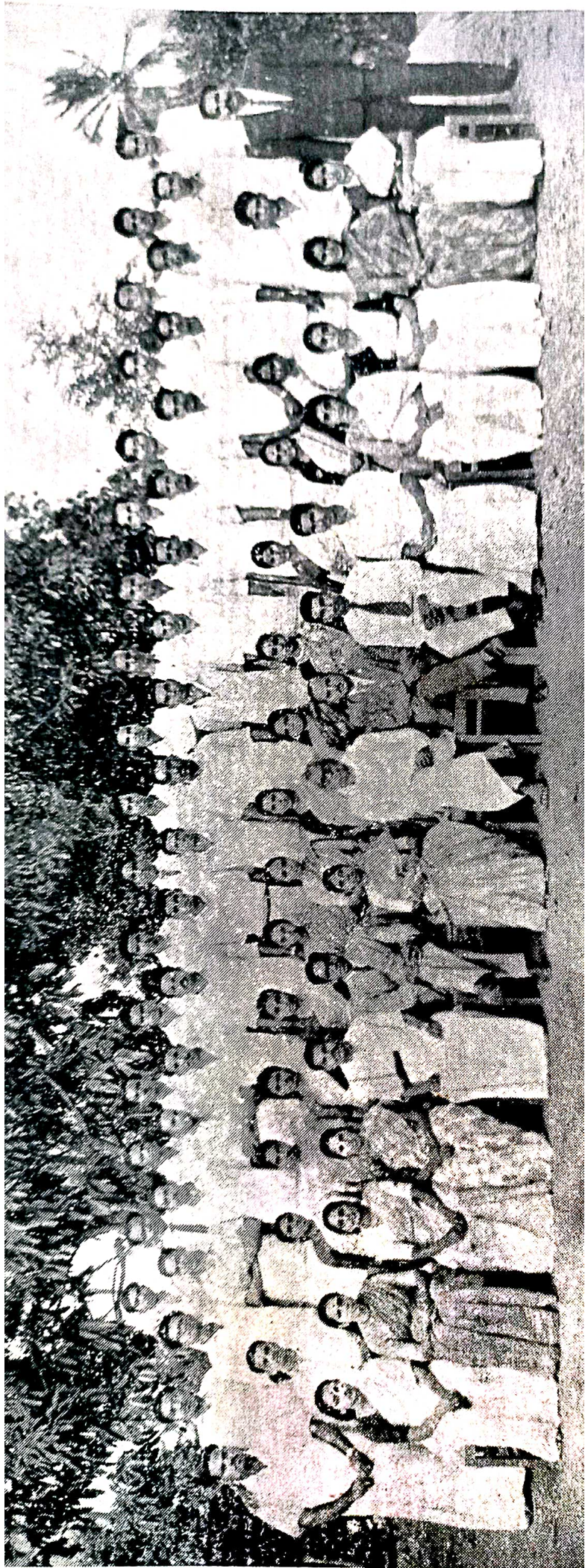
நமது அறிவுரை, நாம் வாழ்வாங்கு வாழ, நமது நாளில் சிறப்பு நாம் சிந்திக்க வேண்டும். சிந்தனை தான் மனிதர்களை அறிஞர்களாக்கி மனிதர்களாக வாழ வழிவகுக்கும். எனவே சிந்தனை மீடிகத் தேவை எனபது முடிவான கொள்கை.

ஆற்று மணலிலே ஊற்றுத் தோண்டினால் தண்ணீர் ஊறும். அதில் தோன்றிய நீர் அளவு தோண்டப்பட்ட ஊற்றின் ஆழத்தையும் அகலத்தையும் பொறுத்ததாக அமையும். அதுபோல கற்றலால் ஏற்படும் அறிவின் அளவு படிப்பின் ஆழத்தையும் வீரவையும் பொறுத்ததாகும். எவ்வளவுக்குத் தோண்டுகிறோமோ அவ்வளவுக்குத் தண்ணீர் ஊறும். எந்த அளவுக்கு அறிவைக் கிளறுகிறோமோ, எந்த அளவுக்குச் சிந்திக்கின்றோமோ அந்த அளவுக்கு அறிவு வளரும் என்பதை

“தோட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறு மறிவு”

எனும் தெய்வப் புலவர் திருவாக்குகளில் நீன்று உணர்ந்து கொள்ளலாம். எத்திக்குத் தீரும்பினும் சிந்தனையின் இன்றியமையாமை வற்புறுத்தப்படுகின்றது.

ആദരാഞ്ജലികൾ

മാതൃർ ഗോപിനാഥൻ നായർ

ഭാരതത്തിന്റെ തെക്കെ അറ്റത്തായി അതാ, അഭിമാനത്തോടു കൂടി നിവ കെള്ളുകയാണു് ഒരു ജില്ല! എന്തുകൊണ്ടും പരിപാവനമായ ഒരു കൊച്ചു ഭൂഭാഗം! മാതക കാന്തിയാൻ നെല്ലാടങ്ങളാലും, മനം കവരുന്ന നേത്രവാഴത്തോപ്പുകളാലും, തളിരും താമരണിഞ്ഞകട നികാങ്ങളാലും, പുതുമണം വിതരുന്ന പുവല്ലികളാലും പ്രകൃതിരമണീയമായ ഗ്രാമങ്ങളുടെ സമോഹന സമ്മേളന രംഗം!

കലകളുടെ കലവറയായ, സൗന്ദര്യത്തിന്റെ ഉറവിടമായ, ഭക്തിയുടെ പ്രഭവസ്ഥാനമായ ദിവ്യദേവാലയങ്ങളുടെ വിനൂല സങ്കേതം!

അതാണു് കന്യാകമാരി!

വിശ്വമെങ്ങും വിഖ്യാതിയാർജ്ജിച്ചിട്ടുള്ള ഈ പുണ്യഭൂമി ഒരു ജില്ലയായി രൂപം പ്രാപിച്ചിട്ടു് അധിക കാലമായിട്ടില്ല. ഈ ജില്ലയുടെ മദ്ധ്യത്തിലൂടെ കളകളാരവത്തോടെ പാഞ്ഞൊഴുകുന്ന പറളിയാറിന്റെ തീരത്തു്, ഐശ്വര്യത്തിന്റെ കേളിരംഗമായ 'ആറൂർ' ഗ്രാമത്തിന്റെ മണി മകടമായി അതാ, പർവ്വതാധിപനാണു് ഒരു കവാവയം! അതാണു് നമ്മുടെ അദ്ധ്യാപന പരിശീലന കവാവയം—ശിഷ്യാക്രമ പരിശീലന കവാവയം!

കന്യാകമാരി ജില്ലയിൽ ഇദം പ്രഥമമായി ആരംഭിച്ച ഏക ശിഷ്യാക്രമ പരിശീലന കവാവയമാണു് പ്രസ്തുത സ്ഥാപനം. ആംഗലഭാഷയും തമിഴ് കൈരളിയും സമതപത്തോടും സൗഹൃദത്തോടും സാഹോദര്യത്തോടും കൂടി കൈകോർത്തു നിൽക്കുന്ന, സൈപരവിഹാരം ചെയ്യുന്ന ഒരു മാതൃകാ കവാവയമാണു് നമ്മുടേതു്. ഭാതിമതാദികൾക്കോ, ഭാഷാ ദേവങ്ങൾക്കോ ഇവിടെ സ്ഥാനമില്ല. അടിയറച്ച വിശ്വാസങ്ങളിലും ആദർശങ്ങളിലും നിന്നായൻ്റെ സ്വപ്നവും സ്വതന്ത്രവും സ്നേഹ സാസ്രപുമായ ഭരണരീക്ഷത്തിലാണു് ഈ സരസ്വതീക്ഷേത്രം നിവ കെള്ളുന്നതു്. ഇന്നു് ഒരു കൊച്ചോമന ശിശു മാതൃമാണി കവാവയം എന്നു വരികിലും സമ്പന്നതം വിശാല മനസ്കരമായ ഇദ്ദേശവാസികളുടെ അനല്പമായ സഹായ സഹകരണ സമ്മിശ്രമായ സംരക്ഷണയിൽ അതു് പുണ്യവളർച്ച പ്രാപിച്ചു് വിശ്വവിഖ്യാതിയാർജ്ജിക്കുമെന്നുള്ളതിനു് രണ്ടുപക്ഷമില്ല. അങ്ങനെ മോഹനമായ പ്രതീക്ഷകളോടെ ശോഭനമായ ഒരു ഭാവിയെ മാടിവിളിച്ചുകൊണ്ടു് വിരാജിക്കുന്ന ഈ കവാവയാംബ അഗതികളായ ശരങ്ങൾക്കിന്നു് അഭയ കേന്ദ്രമാണു്;—ആരാധ്യദേവതയാണു്! ഈ ശിഷ്യാക്രമ കവാവയത്തിൽ ആദ്യത്തെ അദ്ധ്യാപക വിദ്യാർത്ഥികളായിച്ചേർന്നു് അദ്ധ്യയനം നടത്താൻ ഭാഗധേയം സിദ്ധിച്ച നാം ധന്യരാണു്; കൃതകൃത്യമാണു്.

കിട്ടിപ്പോയിട്ടില്ലാത്ത സാഹചര്യങ്ങളിലൂടെ നമ്മുടെ മുന്നോട്ടുള്ള നാളുകളിലും അങ്ങനെയൊരു സാഹചര്യം ഉണ്ടാകാതിരിക്കാനും അങ്ങനെയൊരു സാഹചര്യം ഉണ്ടാകാതിരിക്കാനും നമ്മുടെ മുന്നോട്ടുള്ള നാളുകളിലും അങ്ങനെയൊരു സാഹചര്യം ഉണ്ടാകാതിരിക്കാനും അങ്ങനെയൊരു സാഹചര്യം ഉണ്ടാകാതിരിക്കാനും...

മിന്നിടുന്നതല്ല മറിച്ച് അങ്ങനെയൊരു സാഹചര്യം ഉണ്ടാകാതിരിക്കാനും അങ്ങനെയൊരു സാഹചര്യം ഉണ്ടാകാതിരിക്കാനും അങ്ങനെയൊരു സാഹചര്യം ഉണ്ടാകാതിരിക്കാനും...

ഈ സാഹചര്യം കേന്ദ്രത്തിന്റെ ഭാവിയിലായിരിക്കുമെന്നു കരുതുന്നതിനാലാണ് 1963, ഒക്ടോബർ 25-ാം തീയതിയിൽ പാലക്കാട് ജില്ലയിലെ പാലക്കാട് താലൂക്കിൽ കേന്ദ്രത്തിന്റെ ഭാവിയിലായിരിക്കുമെന്നു കരുതുന്നതിനാലാണ്...

നമ്മുടെ ശിക്ഷാശാലകളിലെ പാലക്കാട് താലൂക്കിൽ കേന്ദ്രത്തിന്റെ ഭാവിയിലായിരിക്കുമെന്നു കരുതുന്നതിനാലാണ്...

കേരളത്തിലെ പാലക്കാട് താലൂക്കിൽ കേന്ദ്രത്തിന്റെ ഭാവിയിലായിരിക്കുമെന്നു കരുതുന്നതിനാലാണ്...

അതിന്റെ സഹപ്രവർത്തകരായും നിരന്തരമായിട്ടുള്ള പ്രയത്നത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് കലാലയം രൂപംകൊണ്ടിട്ടുള്ളത്. അതുവഴിയും കലാലയത്തിന്റെ പാലക്കാട് താലൂക്കിൽ കേന്ദ്രത്തിന്റെ ഭാവിയിലായിരിക്കുമെന്നു കരുതുന്നതിനാലാണ്...

അങ്ങനെയൊരു സാഹചര്യം ഉണ്ടാകാതിരിക്കാനും അങ്ങനെയൊരു സാഹചര്യം ഉണ്ടാകാതിരിക്കാനും അങ്ങനെയൊരു സാഹചര്യം ഉണ്ടാകാതിരിക്കാനും...

ഈ സാഹചര്യം കേന്ദ്രത്തിന്റെ ഭാവിയിലായിരിക്കുമെന്നു കരുതുന്നതിനാലാണ് 1963, ഒക്ടോബർ 25-ാം തീയതിയിൽ പാലക്കാട് ജില്ലയിലെ പാലക്കാട് താലൂക്കിൽ കേന്ദ്രത്തിന്റെ ഭാവിയിലായിരിക്കുമെന്നു കരുതുന്നതിനാലാണ്...

ഈ കലാലയത്തിൽ കേന്ദ്രത്തിന്റെ ഭാവിയിലായിരിക്കുമെന്നു കരുതുന്നതിനാലാണ്...

സഹായത്തോടെയും അങ്ങനെയൊരു സാഹചര്യം ഉണ്ടാകാതിരിക്കാനും അങ്ങനെയൊരു സാഹചര്യം ഉണ്ടാകാതിരിക്കാനും...

പുതുവനവായ അമ്മ, അമ്മയുടെ ഉല്പാദനങ്ങളിൽ ഇതാ, എന്റെ വിനിയോഗം ഉൾപ്പെടെ!

കന്യാകുമാരി ഭിഷ്കയുടെ പാവന സമ്പത്തായ നമ്മുടെ കലാലയം കന്യാകുമാരിയിൽ കാഴ്ചയ്ക്കാനുവേണ്ടി കിടക്കുന്ന ഈ ഭാഗത്തിലെ എററവും മറ്റുമായ വിശ്വാസകരമായ രാഷ്ട്രീയം വരെ പാഠനം കിടക്കുന്ന ഈ ഭാഗത്തിൽ സുശിക്ഷിതവും സുരക്ഷിതവുമായ രാഷ്ട്രീയമായിത്തീരാനിടയാക്കട്ടെ! മനവ വർഗ്ഗത്തിന്റെ സുശിക്ഷിതവും സുരക്ഷിതവുമായ രാഷ്ട്രീയം വേണ്ടി അന്യരും തുല്യവുമായ സംഭാവനകളെടുക്കുവാൻ ആവശ്യമായ കരുത്തും സഹായം കിട്ടട്ടെ! നിസ്സഹായമായ സേവനവും നിസ്സുലഭ്യമായ പരിശ്രമവും കൊണ്ട് അന്യരെയും വിദ്വേഷിപ്പാനും വിഷയ വൈഭവത്തിലാക്കട്ടെ!

സംസ്കൃതത്തിൽ ഈ പുസ്തകം എഴുതുന്നതിനേയും ശിക്ഷണത്തിനേയും സംസ്കൃതത്തിനേയും സംസ്കൃതത്തിനേയും പ്രതികരണമായി, സമയപരിധിയിലേയും വിളമ്പലത്തിനേയും വിനിയോഗിക്കാൻ അനുമതിയുണ്ട് !!

സ്മരണാഞ്ജലി

(അമ്മയെ വിശ്വസിക്കാൻ)

അമ്മേ നായകനും അമ്മേ മനോഹരം,
സുന്ദരഗർഭത്തിൽ, വിശിഷ്ടവിലാസം,
പശ്ചിമാശ്വീനത്തിൽ നിന്നുജ്ജ്വലിച്ചുയരുന്ന
സ്വയംഭാവമുള്ളതെന്ന് പകർന്നു, വികാശങ്ങൾ!
“മാനവർ പുതുവെട്ടു വർഷിച്ചു മാനിച്ചിട്ടും
ഉന്നതം സമാധിയിൽനിന്നും, പണിയിച്ചു!!!”
ആടലേണിയെ സ്വന്തം മാതൃഭൂമിനായക
രാടവേ മറിച്ചൊക്കെ നിർമ്മിച്ചൊരാർമ്മയ്ക്കും!
വീരന്മാരുംപ്രേമപേർ സമാജനത്തിൽ
മാണദേവതയ്ക്കു പ്രാതലായ്, വിഷാദ് മണ്ണിൽ
ആണുദ്രവിൻ മാറിപ്പറഞ്ഞു പരേതർ
പേരും നിശ്ചയമില്ലാ!—സ്മരണകർമ്മം!!
സാധിത കർമ്മവൃന്ദാവിവർത്തൻ സ്മരണകർമ്മം
സാധുഭാവമികമാകും സാഹിത്യം വിശ്വമീപു!!!
സാധനാരംഗമിതും സാത്വികചിന്തകർമ്മം;
സാഹ്യാംഗം നമിക്കുന്നേൻ, സ്മരണ നിർമ്മിതിലായ്!
നമ്മുടെ യുവാക്കൾ തൻ കർമ്മവിത, ഭാരം
താമസം പുരാതനസ്മൃതപാപികം,
ധീരമാമിവർത്തൻ ഉജ്ജ്വലപ്രതികരണം
ധീരമായ് റുതം ചെയ്തു മുകൾഗീതംപാടി,
ആർഷഭാരതത്തിന്റെ ഉത്തമനേതാക്കൾ
ഭീമീതലക്ഷ്യം, നൃപം, സ്വാതന്ത്ര്യസംരക്ഷണം!
പോറീങ്ങിടാതൊരു വിരോധവിശ്വാസം
പോരാടി, നടക്കവേ വിശ്വമീപുല്ലോ, നിങ്ങൾ
മാണം മനസ്സു കീഴ്ന്നുമാണമല്ലേ
ഗാനം നൽകിടന്ന കൗശലിപ്രമേയം!
നിങ്ങൾതൻ തലമുറ കത്തിച്ചിടാനാളും
അമ്മയിൽ പ്രകാശത്തിൻ രശ്മികൾ പകർന്നുടേ !!

മറിയം
(ഭാഗസ്വാദനം)
വി. ഗവിലം

സൗഖ്യവാനായ നമ്മുടെ അപ് നിർമ്മാണ കവയിദ്വാനിരതാം വീരതനായി അൻ. നവനവശുദ്ധ ആശയങ്ങളിൽ അവന്റെ മനസ്സ് ചെന്നു തുടങ്ങി. അതിന്റെ രസാസ്വാദ്യതയെ അന്യർ പ്രമാണം ചെയ്യാൻ അവൻ പ്രകർഷണ പ്രഗത്ഭനായി. അതിന്റെ രസപ്രാപ്തിയും രാഗാർത്ഥം കവിത. അതു മനുഷ്യനെ ആനന്ദിപ്പിക്കുന്നു. അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആശയം കൊള്ളിക്കുന്നു. അതിൽ ചിന്തിച്ചിരിക്കുന്നു.

നല്ലതും ചിന്തയും കവി നമ്മുടെ കാർമ്മ്യത്തിൽ നിരത്തി വരുന്നു. നമുക്കു ആവശ്യപ്പെട്ട സിദ്ധിയാക്കാം, ആസ്ഥിയാക്കാം. അതുകൊണ്ടും, ആദർശമാക്കാം. അതിൽ ശുഭം - കവിഷ്ട് - ചിന്തയെ ഇല്ല. അതാണ് അവന്റെ പ്രത്യേകത.

അദ്ദേഹം സുന്ദരമായ വള്ളത്തോൾ നാടായണമെന്നോന്റെ കവിതകൾ എല്ലാം തന്നെ രസമില്ലാതെ യന്ത്രികങ്ങളായിട്ടാണു കാണുന്നത്. അതിന്റെ പരിപൂർത്തിയിൽ വള്ളത്തോൾ മോഹകരമായ ചോദ്യങ്ങളായി കളിമൗലിപ്പോലും അധികരിച്ചു നില്ക്കുന്നില്ല എന്നു ചിലർ ചിലർക്കെഴിയിരിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ കൃത്യമണിയിൽ പ്രതിബിംബിച്ചു കാണുന്ന ലോകം പോലെ, വെള്ളത്തുളിയിൽ തിരിയിൽക്കുന്ന പ്രതിരോധമേ മൗലികമായിട്ടുണ്ടു ലോകം പോലെ വള്ളത്തോളിന്റെ നോമ്പിലെ വാക്കിൽ മെന്തൊരു ആശയങ്ങളില്ല. അതു ആരെയും ആകർഷിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടും, പട്ടികം കൊള്ളിക്കുന്നു. അതേ അവസരത്തിൽ വായനക്കാരന് സന്തോഷപരമായ കൂടി നൽകുന്നു. എന്നാൽ വായനക്കാരൻ മനസ്സിൽ അവിടുത്തെ ചോദ്യം വെറും ചോദ്യമാണെന്നു കരുതുന്നു. അതിന്റെ മറുപടി കൂടി ചിന്തിച്ചു നോക്കാനുള്ള വൈകാരിക കൂടി നേടിയവനായിരിക്കണം. എങ്കിലും രസാസ്വാദനം പരിപൂർണ്ണമായ പ്രാപിക്കുകയുള്ളൂ. അതിനു പറ്റിയ ഒരു കഥാപാത്രമാണു മറിയം.

സന്ദർഭ രഹിതമായ വിവാഹം വായനക്കാർക്കു വൈരസ്യമുണ്ടാക്കുന്നല്ലോ. അതു കൊണ്ട് പ്രകൃതം തന്നെ പ്രാഥമ്യമായി പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതും, സൗന്ദര്യരസകനായ മനുഷ്യൻ സുന്ദര വസ്തുക്കളെ സ്വന്തമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു നൈസർഗ്ഗികമായ ഒരു സ്വഭാവ വിശേഷമാണു്. മറിയം സൗന്ദര്യത്തിന്റെ ഇരിപ്പിടമായി, കാണികൾക്കു കരുതുക വസ്തുവായി കരുമാറും കടന്നു ചേരുന്നതിലേക്കു കാറ്റുനീയത്തേ ഉള്ളു. അതോടെ അവളുടെ ആരും തിരിഞ്ഞു നോക്കാതി

ന്നു ആ കടലിൽ പല യുവാക്കളാരുടെയും ആശംസകളായി. പലരും അവളെ സ്വന്തമാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു കൂടിയില്ല. അവസാനം അവളെ, ആ കൊച്ചു സഹോദരിയെ ഒരു തേവിടംഗിപ്പിച്ചു കൊണ്ടുപോയി. തപാലാ കണക്കിനു സമ്പത്തും മണിമാളികയും അവൾക്കു താണു വന്നുചേർന്നു. പക്ഷെ അവൾ സമുദായ മധ്യത്തിൽ വെറുക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അതേ അവസരത്തിൽ യുവാക്കൾക്കു, കാമുകപ്പരിഷകൾക്കു കേളിംഗമായി, ആശംസകളായി വിവാഹിക്കുകയാണ് അവൾ. അവളുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഗാഢമായ, പർവ്വതപരമായ, കളങ്കാഹിതമായ, സ്നേഹത്തിനു സ്ഥാനമേ ഇല്ല എന്നായി. അങ്ങനെ സുഖമോലപയായി, മീനാ സൗന്ദര്യമായി കാമുകനെ ഭ്രമണം ചെയ്യിച്ചു വാലസിക്കുന്ന അവസരത്തിലാണ് ക്രിസ്തുദേവന്റെ മരണശബ്ദം കേൾക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു കരുതിയിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുദേവന്റെ മരണശബ്ദം കേൾക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു കരുതിയിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുദേവന്റെ മരണശബ്ദം കേൾക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു കരുതിയിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുദേവന്റെ മരണശബ്ദം കേൾക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു കരുതിയിരിക്കുന്നു.

“അഴന്നൊഴുത്തീതു സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുന്ന
അരകരളു നിന്നും നിശ്ചലമായ്
നിന്നും തൻ കൂട്ടത്തിൽ നിന്നിപ്പോഴാവാൻ
ഭഗവതർനൃശിയിൽ വിണ പോയോ?”

എന്നു ചോദിക്കുന്നത്. അതോടുകൂടി അന്നെ അവളുടെ വെടിയില്ലെന്നു ആകാശ സൗഖ്യവൽക്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. അതോടുകൂടി അവളുടെ സുഖം കവി നമുക്കു നൽകുന്നു. അങ്ങനെ നക്ഷത്രങ്ങൾക്കുപോലും അടുക്കുമ്പോഴൊക്കെ പാശ്ചാത്യമായ ആകാശത്തിൽ പരിവർഷിക്കുന്ന പാപിഷ്ഠി ചന്ദ്രനെ പ്രോലഭ്യം പ്രോലഭ്യം കേൾക്കുകയും ചെയ്തു. പുന്നിലുപാധി കാമുകപ്പരിഷകളെയും, കളങ്കാഹിതമായ മരണശബ്ദം, നിർമ്മല ഹൃദയമായി, യേശുക്രിസ്തുവിൽ വെച്ചു ചേർന്നു മാനസ്സായി, ഒരു പ്രകാശമോലനിയായി അവൾ അങ്ങനെ മനുഷ്യനും നന്ദനപോലുകയാണു്. ആ പോക്കു് ആ കളങ്കമറന്നു ആ കാമുകനെപ്പോലെന്നു ഗമനം എന്തൊരു ഹൃദയത്തിനും മനസ്സിലും ഒരു കോരി തിരിപ്പും ഒരു വേവലാതിയും വെപ്രാളവും ഉണ്ടാക്കാതിരിക്കുകയല്ല. അതുതോളം സമർത്ഥനാണ് ആ ഗമനം.

“നില്ലെത്തും മരണം മാന്ദ്യവയുന്ന
തോളുന്നിതു വെള്ളച്ചേലുളളിൽ
കേടറിഞ്ഞു. മന പുഷ്പാഗതയെയും
പുഷ്പനീരംബെപ്പാപ്പിനെയും
മുടിക്കിക്കുന്ന മൃഗംകാർമ്മ്യം
നിന്നു നിലത്തു കൂട്ടു മൂലും

ഇന്ദ്രനീലം ചുവൽ തൊടുപ്പിയുന്നിതോ
തൽക്കരം കൊണ്ടിരുൾ പോക്കും ചന്ദ്രൻ
സുഹൃദിക പാത്രമൊന്നു വിളിയുന്ന
പാടവമായ തൻ പാണിയിൽ
എറിയ ഭാഗ്യം വിവിമന ചെന്നാമര
താരിവരാമർമ്മാളും പോലെ!”

ഭൂമിലെ പുതുദൈവം

P. N. LEELAMMA

ലോകമാം ബ്രഹ്മാണുതരിൻ
 നീവയാം ക്ഷമിയാം
 ലാലാപാൽ പ്രദോഷിക്കും താരകപ്രകാശം
 നിന്നിലെ കനകാഭയാപെട്ടു, പ്രയോദനം
 മനിലെ മന്ദൂനെ നീയാന്തിയോടടുപ്പിച്ചു
 ഉജ്വലിപ്പിക്കുവാൻ മാഹാരാമൻ
 നിത്യം പാഞ്ഞു, ഇഴയാംപാററപോലവൻ
 അടുത്തുകനമാടികളെപ്പുറുക്കിയും
 ഇടയ്ക്കു മെടിയും മിലപ്പോൾ കഴിഞ്ഞുമായ്
 നീ പാഹ്വസിക്കിലും തെല്ലവൻ മടിക്കാതെ
 നിന്നിലെ ചുടാത കൊണ്ടുപോം ഞൊടിക്കള്ളിൽ
 ഇന്നലെ നിങ്ങൾ കണ്ട നിർമ്മലച്ചോരക്കടം
 ഇന്നതിൻ സവിധത്തിൽ സ്വപ്നമുഖാന്തരം
 ഇന്നലെ ഉണ പൊലെ പൃഥ്വിതൻ മടിക്കട്ടിൽ
 കണ്ടുനീയവാനുച്ചപ്പെട്ടോഴെ റിങ്ങിപ്പേ,
 ഞാനെന്നാദാതിൽ നിന്നുവീണുവില.
 ഞെപ്പമെന്നോളു നിന്റെ ഉപനോടടുത്തോര
 പൈതലിൻ തലമുറ ഭൂമിലെപ്പുതുദൈവം
 നിന്നെവിട്ടു കൂട്ടമോ ലക്ഷയാണവനതിൽ
 വന്നിടും ജളതപത്തെ കണ്ണടച്ചുഴിച്ചിട്ടും
 ഇന്ന നി മനമനെ വാഴ്ത്തുകയല്ലേനിത്യം.

കിനാവുകൾ

P. കൃഷ്ണവിജ്ഞ B. Sc

മുകുമായ് കരിമിഴി-
 കോണുകൊണ്ടുനന്നംവെച്ചു-
 തുമന്ദഹാസം തുകി-
 ട്ടങ്ങിനെ പോക പ്രിയേ!
 മാമക റുദ്രയെത്തിൻ-
 പാനജാജനം തന്നിൽ
 മാധുരി പകന്നേകാൻ
 വൈകുന്നതെന്താണാവോ.
 താളവും ലയങ്ങളും
 വിഭ്ര ശമയീ,ഗാന-
 മേളയും ശ്രുതികളും
 പെട്ടെന്ന് നിലച്ചുപോയ്.
 അന്നുഞാൻ നിൻമുന്നിലു-
 ട്ടങ്ങിനെ പോകുന്നേര-
 തെന്നിലെ കിനാവുകൾ
 യാഥ രത്നമുദായീത്തീൻ
 പച്ചത്തു മറുത്തു തീ
 നാളവും പെട്ടെങ്കിടിക്കാ-
 ളെടുത്തീയ കൊടുങ്കാറ്റു-
 നിശ്ചലമായീതപ്പോൾ
 എൻകണ്ണിലെപ്പൊഴും നിൻ
 കോമള കരളബരം-
 തന്നുടെ പ്രതബ്ധിബ-
 മല്ലാതെ മറെറാനില്ല.

നിൻപാലേലനങ്ങൾ-

ഉന്നിലെ സർഗ്ഗാത്മക-

ഭാവത്തിലൊതുങ്ങാത്ത-

നാഭവീചികൾ വേർപ്പ.

പുലരി വിരിയുവാൻ,

കോകിലസ്വപനം കിടക്കും-

നലരിപ്പുകാവിലെ-

സ്റ്റാരസംനാകരവാൻ,

ഏലം വിതുമ്പമ-

സ്റ്റേഹസാരവും പേറി-

കുഴിയും ഭൂ ഗംകാതു-

കാത്തിതാ നിന്നിടുന്നു.

അരികിൽ പദം വെച്ചു-

പൂണ്ണേന്ദുതന്നിൽക്കൊച്ചു

മുകൾപതിപ്പിക്കാ-

നെന്നിനു മടിക്കുന്നു?

ആ നീല നയനങ്ങൾ-

ഉന്നിലെ വിളുപ്ത-

കാധാരമേകീടമ്പോ-

ഉന്നിനു മടിക്കുന്നു?

സാമൂഹ്യ പുന:സംവിധാനവും അധ്യാപനവും

ഇ. പൊന്നമണി

ഭാരതം സ്വതന്ത്രമായി. പ്രാരംഭത്തിൽ എർപ്പെട്ട വിഷമസമീകളെ ഡൈറക്ടറേജ് തരണമെല്ല. അനന്തരം നവീനസംവിധാനത്തിൽ ഉഷി പതിപ്പിച്ചു. ഭാരതം മതേതര രാഷ്ട്രമായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടു. രണ്ടു പഞ്ചവത്സരപദ്ധതികൾ പൂർവ്വസാനിച്ചു. മൂന്നാമത്തെ പഞ്ചവത്സരപദ്ധതി പുരോഗമിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ പുരോഗമനോന്മുഖ പ്രവർത്തന പരിപാടികളിൽ സമൂഹപുന:സംവിധാനമാണ് ലക്ഷ്യം. ആ ലക്ഷ്യത്തിന്റെ കാര്യം ജനനായക വ്യവസായവൽക്കരണം ആകുന്നു. വ്യവസായത്തിന് പ്രാമുഖ്യം നൽകപ്പെട്ടതിനാൽ സാംസ്കാരിക പ്രവർത്തനത്തിന് അഥവാ കലാ പ്രചോദനത്തിന് മന്യം വന്നുപോയി എന്ന വിചാരിക്കുന്നതബദ്ധമാണ്. ശാരീരിക മാനസികബന്ധം വ്യവസായ സ.സ.കാരങ്ങൾക്കുണ്ട്. അധ്യാപകന്റെ ചുമതല ദ്വിവിധ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും സഹായം നൽകുന്നതാണ്. അതിൽ പക്ഷാന്തരമില്ല. ആദ്യന്തരകലാപരമായ വിളനിലമായിരുന്ന ഭാരതം സമാധാനപരമായി ലോകസമൂഹത്തെ സമ്പാദിച്ചു പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ അധ്യാപകൻ മുന്നകാര്യങ്ങൾ ഓർമ്മിക്കേണ്ടതാണ്. (1) ഭൂതകാലസംഭവങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലം (2) ആധുനികസാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതി (3) ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രതീക്ഷ അഥവാ ലക്ഷ്യം എന്നിവയാണ്.

അവ്യക്തമായ ആശയങ്ങളെ വഹിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്ന ബാലന്മാർക്കു അടുക്കിൽ ഭാവി പരന്മാർക്കു പാഠപദ്ധതി അനുസരിച്ച് വിജ്ഞാനം നിർദ്ദിഷ്ടമാകുന്നതിന് മാത്രംപോരാ; ഉപരിവിജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കാനുള്ള അഭിരുചിയും ജനിച്ചിട്ട് മാറ്റം നിർദ്ദേശിക്കണം. അതോടുകൂടി വാസനാനുരൂപമായ തൊഴിൽ സ്വീകരിക്കുന്നതിനും ഭാരതസംസ്കാരമൂല്യത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം കണ്ടറിയുന്നതിനും വ്യക്തമായ രാഷ്ട്രത്തോടുള്ള ബന്ധം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും സ്വചുമതല നിർവഹിക്കുന്നതിനും പ്രോണ നൽകേണ്ടതാണ്. ഇക്കാരണങ്ങൾ അധ്യാപനത്തിൽകൂടി പ്രായോഗികമാക്കുന്നതിന് അധ്യാപകൻ താഴെ പറയുന്ന പരിപാടികൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്.

സാമൂഹ്യനീതി

വ്യക്തിയും സമുദായവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം വിദ്യാർത്ഥികൾ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്. സമുദായം വ്യക്തിയിൽ പ്രോണ ചെയ്യുന്നതോടുകൂടി വ്യക്തിസമുദായത്തിലും നിഷ്ഠായകരായ സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നു. വ്യക്തിയുടെ വിചാരം, വകാരം, പ്രവർത്തനം എന്നിവ സമുദായത്തിൽ പ്രതിഫലിക്കുമ്പോൾ അതിനെക്കുറിച്ച് വിധി എഴുതാനുള്ള ചുമതല സമുദായത്തിനുണ്ട്. വ്യക്തിയെക്കുറിച്ച് അരുചികരമായ വിധി ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അതിനെ പഴിക്കാനും, നിയന്ത്രിക്കാനും നിരോധിക്കാനും തുനിയുന്നതു ഭേദിക്കുന്നതിന്റെ നിന്തുന്നതിന് സമമാണ്. വിദ്യാലയപരിതഃസ്ഥിതിയോടു വിദ്യാർത്ഥിയെ ഇണക്കിച്ചേർത്തു കഴിവിനെ പ്രായോഗികമാക്കിത്തീർക്കേണ്ടതാണ്.

നിന്നും എന്തെങ്കിലും വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ഉളവാക്കേണ്ടതാണ്. അതിനു കൂടുതൽ പരിശോധനയ്ക്ക് സി.പി. ഉദ്യോഗസ്ഥർ എന്തിനും പാഠശാലയിൽ നടപ്പിൽ വരുത്തണം.

കാർഷികാണവോധം

ഈതരം അനാധാരത്തിന്റെയും അന്യ വിശ്വാസത്തിന്റെയും കേന്ദ്രമാണ്. എന്തിനും എന്തുകൊണ്ട്? എന്തെന്തെ? എന്തെന്തെന്തെ ചിന്തയിൽ അടർത്തിത്തടയ്ക്കും ആവേശത്തോടും ഉള്ളവർ. ഗണനഗതികൾക്കു ആദരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കാർഷികാരണവോധം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു നൽകേണ്ടതാണ്. സമ്പദ്ഘടനയുടെ വിശദീകരണങ്ങളും ചോദ്യങ്ങളും വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു നൽകേണ്ടതാണ്. കാർഷികാരണവോധത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കും.

അദ്ധ്യാപകർ എന്തു പഠിപ്പിക്കണമെന്നും എന്തെന്തെ പഠിപ്പിക്കണമെന്നും എന്തു പഠിപ്പിക്കണമെന്നും ചിന്തിച്ചു തീരുമാനിക്കണം. അദ്ധ്യാപക പ്രായോഗികവും ഭൗതികവും പ്രായോഗികവും സാഹചര്യത്തിലും ആയിരിക്കാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കാൻ അദ്ധ്യാപക വിഭാഗം. ഭൗതികവുമായി രൂപം പ്രാപിക്കുന്നതിനുള്ള എല്ലാ ആവശ്യങ്ങളും പ്രായോഗിക മാർഗ്ഗങ്ങളും വ്യക്തിത്വവും നൽകുന്നതും അദ്ധ്യാപകർ ആകണം. ആവശ്യമായ വ്യവസ്ഥാപിതവും പ്രായോഗികവുമായ വിദ്യാഭ്യാസമേ എന്തും അധികാരികൾക്കുള്ള.

ഗാനദേവത

മാതൃഗർഭം ഗോപിനാഥൻ നായർ

മധുരഗാനമേ, മഞ്ജുരാഗാത്മികേ,
മധുപകണ്ഠനീക്കേകിടും ദേവതേ,
മലരണിഞ്ഞുവന്നെൻ മനോവേദിയിൽ
മഹിതനന്ദനം ചെയ്കനി നന്ദുരും.

അഴകണിഞ്ഞ പൂമ്പാറവോൽ, മനോ-
മലയടികളൊഴുകുന്ന പൂഞ്ചോലവോൽ
അമൃതസൗഭാഗ്യ ദേവതയായി നീ
ക്ഷിതിയിൽ നിന്നുയരണമേ പോകുന്നതേ.....?

സുരഭിലങ്ങളും പൂക്കളുതിർത്തിടും
തരുണങ്ങളും തൈവല്ലിപ്പുന്ദരവും
സുരഭീയാൻ നിന്നുഗക സ്തർശമേ-
രൂരതരാനന്ദമാനം നീൽക്കുന്നിതേ.....!

ഉപവനങ്ങളിൽ താമരപ്പൊയ്കയിൽ
കളിരണിഞ്ഞെഴും താമരപ്പൂക്കളും
പരമപാവനപ്രേമസന്ദേശവും
തിരുകിന്നിന്നിടും നിന്നെ നോക്കുന്നിതേ.....!

പകലിലെന്നമേ നിൻമലർമെഴുതലോ
പകലവനരൂ നോക്കുന്നിതാത്ഥിയാൽ....?
ഇരവിലിന്ദുവും താജോലങ്ങളും
വിരവിലെത്തുന്ന നിന്നെ ഒർശിക്കുവാൻ....!

കളകളെപ്പോഴെയുടനീളം പറന്നിടും
കളകളെപ്പോഴെയുടനീളം പറന്നിടും....
കളകളെപ്പോഴെയുടനീളം പറന്നിടും
നിന്നിടയിലിപ്പു വൃക്ഷങ്ങളിൽ....!

സരളകോമളരൂപിണിയായനി
സരസഭാവങ്ങളാൽ നിന്നിടുകിൽ
അവികലാനന്ദ ലോലചരമം പിൽ
അനന്ദമേന്മനാ നിർവൃതിക്കൊണ്ടുപോം.

വരികവാൻ നിന്നിടൂ രാഗാത്മികേ,
നിരപമോജ്ജ്വലവിപ്രനാദാത്മികേ
മേഘമറിയ മുളിയും ചേറിത്താൻ
വരുന്നേണ, കാത്തിരിക്കുവാനെപ്പോഴും

The N. H. K. S. D. Teachers' College,
ATTOOR.
WHO'S WHO

- 1 564 Amirtham, C. Kuzhinjan Vila Veedu, S. T. Mangad, Via. Kaliakkavila, K. K. Dist.
- 2 565 K. Gopinathan Nair Edayarathala Veedu, Nalloor, Martandam P. O., K. K. Dist.
- 3 566 Krishnan Nair, P. P. V. S. Pharmacy, Thuckalay, Mettukkadai, K. K. Dist.
- 4 567 Krishnan Thampi, S. Mullassery House, Minchin Road, Thycaud, Trivandrum.
- 5 568 Mahalingam Pillai, N. Kurichi, Suchindram, K. K. Dist.
- 6 569 Manuel, P.J. Paikkada Channan Petta, Via. Anchel, Kerala state.
- 7 570 Nataraja Pillai, S. Ennakkada House, Fort Eraniel, Neyyoor.
- 8 571 Oliver, I. Puthenthurai, Thoothoor, P. O. Via. Kaliakkavila, K. K. Dist.
- 9 572 Sasikumaran Nair, P. Gowri Mandiram, Chenkodi, P. O., Via. Thiruvattar.
- 10 573 Jagadeeswari Amma, M. Gowri Vilas, Palukal, Via. Parassala.
- 11 574 Jasmine Punithavathy, P. North Street, Martandam K. K. Dist.
- 12 575 Lalithamma, K. N. Karuvelil Thoppil Mallappalli, Thiruvalla, Kerala State
- 13 576 Rajeswari Amma, R. Dharanimanikom, Ramavarmapuram, Nagercoil.
- 14 577 Rana, R. Kannanoor, Kattathurai K. K. Dist.
- 15 578 Balakishna Kurup, E. K. Thamaraparampu House, Mararikulam, Kalavoor, P. O., Alleppey.
- 16 579 Gopinathan Nair, P. Padmavilas, Aruvikara P. O. K. K. Dist.
- 17 580 Harisundaramoni, A. Panamkottuvila, Parkakai P. O. K. K. Dist.
- 18 581 Jagdhees Chandran, S. Dayananda Veedhi, Kottar, Nagercoil.
- 19 582 Johnson, C. Puthenkaduvetti, Karungal P. O.
- 20 583 Krishna Pillai, P. Vadakkey Vilakathu Veedu, Chemmuthal, Mankarai, K. K. Dist.

- 1 Sabariyadimas J Melethanvila Veedu, S. T Mangad,
Via, Kaliakkavila, Vayalathur, K. K. Dist.
- 22 585 Thankaraj. N. Varukkathattu, Ammandivila P. O., K. K. Dist.
- 23 586 Viswakumara Pillai, S. Kattabomman Sandhi, East St., Nagercoil.
- 24 587 Yesudhasan, J. Maragkonam, Mekkamandapam, P. O. K. K. Dist.
- 25 588 Christi Bai, S. Palavila Veedu, Vilavancode, Kuzhithurai P. O.
- 26 589 Kamalam, R. c/o Ponnu Talkies, Martandam, K. K. Dist.
- 27 590 Lalitha Bai Thankachy, B Puthen Veedu, Thuckalay, K. K. Dist.
- 28 591 Leela Devi, K. S. Kulanjiyil House, Naduvathummuri, Harappad, Kerala State.
- 29 592 Leelamma, P. N Thondankulangara Alleppey.
- 30 593 Padmavathy, P. N. M. C. 25/35, Brother St., Ramavarmapuram, Nagercoil.
- 31 594 Rajammal, B. Meenakshi Bhavan, Market Rd., Thuckalay.
- 32 595 Ramanikumari Amma, S. Mathara Vila Veedu, Attoor, K. K. Dist.
- 33 596 Rugmini Amma, B. Madhava Vilas, Kollanvila, Thuckalai.
- 34 597 Vasumathy, N. Pakkia Cottage, Kannanoor, Mekkamandapam, K. K. Dist.
- 35 598 Ananthan, M. Ambi Nadumuri Veedu, Kollal, Kanjam Puram P. O. Via Kaliakkavila.
- 36 599 Ayyappan Nair, P. Chandrasekhara Vilas, Anducode, Via Kuzhithurai, K. K. Dist.
- 37 600 Balakrishnan Nair, M. Plavilakathu Veedu, Kulathoor, P. O. Neyyattinkara, Kerala State.
- 38 601 Bhaskaran Nair, R. Meleveettu Bunglow, Ettakaveli, Kulasekharam, K. K. Dist.
- 39 602 Chellam, S. Udiavila, Colachel, K. K. Dist.
- 40 603 Chinnadan, N. Keelakattuvara, Parakkai, Nagercoil.
- 41 604 Gopala Pillai, C. V. Cheriyanattu Veedu, Sarkarai, Chirayinkil, Kerala State.
- 42 605 Kamalam, P. Thekkeykattuvara Veedu, Vilavancode, Kuzhithurai P. O.
- 43 606 Kesava Pillai, K. Theramal House, Vamanapuram, P. O. Kerala State.
- 44 607 Kolappa Pillai, K. Kesava vilasom Bunglow, Thiruvattar, K. K. Dist.
- 45 608 Madaswami, P. Thipramala, Karingal, P. O. K. K. Dist.
- 46 609 Maria Joseph Raj, J. Near Post Office, Karingal.
- 47 610 Omathanu, M. Maharajan Ninaivillam, Theroor, Suchindram, K. K. Dist.

- Ponnumani, E. Vilavoor East, Mekkamandapam, K. K. Dist.
- Ramakrishnan Nair, V. Krishna Bhavan, Arayoor, Neyyattinka, Kerala State.
- Ramaswamy, P. West St., Thalakulam, Via Neyyoor.
- Sukumaran Nair, C. S. Chathanpara House, Ulloor P. O. Trivandrum.
- Thankappan Nair, M. Madhava Vilasom, Kolvel, Thiruvattar, K. K. Dist.
- Thankarajan U. Thittavila, Mankara, P. O. K. K. Dist.
- Thrivikraman Namboodiri, T. M. Marassery Matom, Kurumathoor, Kuzhithurai P. O.
- Viswambharan Nair, V. Vayakka Veedu, Arumana P. O. K. K. Dist.
- Annal Rosily, P. Chemparathivila, Mekkamandapam P. O. K. K. Dist.
- Komala Bai, B. Thenguvilagam Veedu, Methukummal, Chanthencode, P. O. Via Kaliakkavila.
- Krishnamma, T. Nalledathu Veedu, Thiruvattar, K. K. Dist.
- Madhavikutty Amma, S. Nandavanathu Veedu, Fort, Eraniel, Neyyoor, K. K. District.
- Padmadevi Amma, R. Gopala Sadanam, Edaicode, P. O. Via Kuzhithurai, K. K. District.

